

Prvovrsten kulturni dogodek

V petek, 25. oktobra 1996, je bila v Galeriji na Vidmu odprta razstava del, ki so nastala na letošnjem mednarodnem srečanju slikarjev in kiparjev. Osrednji ilirskobistriški kulturni dogodek zadnjega časa je pokazal, kaj se lahko rodi iz skupnih prizadevanj ustvarjalcev, organizatorjev in pokroviteljev. Na 8. ex tempore "Prem 96" se je prijavilo kar 139 avtorjev. 104 so pravočasno dostavili svoja dela, vseh del je prispelo 179. Strokovna žirija je za razstavo, ki bo potovala še v Postojno in Sežano, izbrala 59 likovnih del, podelila veliko odkupno nagrado, pet enakovrednih odkupnih nagrad in šest častnih priznanj. Na sliki: veliko odkupno nagrado je za delo "Majland", olje na platnu, 110 x 60 cm, prejela slikarka Claudia Raza - Floreanzig iz Nabrežine (skrajno desno). Nagrado ji je v družbi Polone Škodič, predsednice strokovne žirije, izročil Andrej Bratož, predstavnik Zavarovalnice Triglav, OE Postojna. Več na 6. strani.

Iz življenja v življenje

Kakor bi počasi pojemał glas radijskega sprejemnika, bo v dneh okoli 1. novembra v naši človeški notranjosti počasi pojemał zvok utripa vsakdanjega življenja. Vsaj za nekaj trenutkov bomo pripravljeni stopiti v mesto mrtvih in pripravljeno bomo prisluhniti utripu njihovega življenja. V njem bomo slišali mnoge spomine radosti in sreče, neštete klice "zakaj prav ti" in tudi vzdihne olajšanja "saj ti je lepše in rešen si". Ob pozornem poslušanju bomo zaznali tudi ključno vprašanje: "In jaz?"

Kljub kulturni tradiciji, kljub verskemu izročilu, kljub tolikim drugim razlogom, ki bi jih lahko naštel za naš obisk pokopališča, je globoko v nas zasidran komaj zaznaven razlog: zaradi moje prihodnosti. Naj to vemo zavestno ali ne, smo namreč ob vsakem svojem ravnanju in odločanju usmerjeni v končni cilj svojega življenja. Stari Latinci so to resnico povzeli v pregovoru: "Karkoli delaš, delaj pametno in glej na konec."

In kaj je človekov konec - smrt? Ne - življenje! Nikar ob tem ne zamahnite z roko čes: "vernikova utopija brez povezave z realnim življenjem", kajti vabim vas k poštenemu razmisleku.

Si upate zatrditi, da je življenje, ki ga sedaj živite edino življenje? Kaj pa tistih devet mesecev pod materinim srcem? Bilo je življenje, vendar v svoji intenzivnosti in pojavnosti povsem drugačno od sedanjega: brez zavedanja, brez napora, v vsem odvisno od matere. Že čisto resno se govori, da je rojstvo oster stres za človeka, ko se življenje prelevi iz ene oblike v drugo. Pravzaprav vsak novorojenček umre v skoraj absolutno zavarovanemu okolju svojega predrojtvenega življenja in se rodi za življenje na Zemlji. Je torej misel, da bi se to še kdaj ponovilo res tako zelo absurdna? Če jo popolnoma zanikamo, to pomeni, da zanikamo vsakršno vero v karkoli presežnega, zanikamo kakršne koli nagibe za človekovo pravno etično ravnanje, svojo zadnjo utemeljitev izgubijo vse moralne norme in odpade kakršna koli izravnava med dobrim in hudim. V tem primeru je človek obsojen na to, da ne bo nikoli utelešal svojega hrepenenja po sreči

in bo za vse večne čase ostal edino nesrečno bitje na vsem svetu.

Da pa se ob misli na neminljivo posmrtno življenje ne bi zapirali v kakršne koli predstave, recimo le to: "v jedru je in bo nadaljevanje tega našega življenja na Zemlji, samo na docela drugačni ravni." To pa pomeni, da je vse odvisno od človekove končne usmerjenosti.

Uspešen zdravnik je na smrtni postelji pripovedoval svojemu prijatelju: "Rad bi povedal, da zdravnik nikoli ne govori o smrti. Pogovarja se samo o življenju. Zdravnik je vrač življenja, ne smrti. Lepo se razumem z življenjem, tem svojim dvojnikom. Toda dobro se razumem samo, če ga nadaljujem, če me spremlja še prek smrti ... Življenje je dvojnik, ki me spremlja; ni istoveten z menoj; nisem jaz sam življenje, jaz samo imam življenje ... Življenje je pojav, ki je v meni in ob meni, je nekaj, kar je močnejše in nerazumljivo ob meni."

Poskusimo tudi mi, stopajmo po mestu mrtvih, misliti o življenju. Priznajmo si, da naše človeško srce hrepeni po stalni združitvi z vsem in vsakim, kar in kogar je imelo rado. In to hrepenenje je uresničljivo! Dvojnost bo prenehala! Sedaj samo imamo življenje, toda prišel bo trenutek, ko se bo nekaj v meni utnilo in bo s tem preskočilo na novo stopnjo. Poneslo me bo na drugi breg v objem prej skrivnostnega dvojnika, v objem življenja samega. Sedaj nosim življenje s seboj v trhljivi posodi telesnosti, takrat pa bom postal eno z njim v njegovi neuničljivosti. "Sedaj drhtim za nezanesljivo srečo, odtlej bom v njeni neminljivi posesti."

Vsakemu, ki bo v teh dneh stopil na njivo počitka voščim, da bi se lepo razumel z življenjem, da bi v miru in tihoti spomina na rajne začutil utrip življenja in tako razumel ali celo ponovil besede svetega Pavla: "Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?" (1 Kor 15, 55)

Slavko Rebec

* Prim. A. Trstenjak: Človek končno in neskončno bitje, Mohorjeva družba, Celje 1988, str. 499-597

Odnosi med županom in svetniki se vse bolj krhajo

Članek novinarja T. Šajna z naslovom "Odnosi se vse bolj krhajo", ki je bil 4. oktobra 1996 objavljen v časopisu Primorske novice, je močno razburil duhove, tako občinski svetniki, kot občanov samih. S strani župana Stanislava Prosenja je bila na račun Občinskega sveta Občine Ilirska Bistrica izrečena ostra kritika, ki je med občani ustvarila določeno javno mnenje, zato smo svetniki na te obtožbe dolžni odgovoriti.

Svetniki se ne strinjamo s trditvijo župana, da na vse načine oviramo delo župana in občinske uprave. Seveda, če nima v mislih sklepanje o predlogih občinske uprave brez predhodne razprave in temeljite obrazložitve. Saj tako vendar ne more iti! Svetniki se o pomembnih občinskih zadevah praviloma, neglede na strankarsko pripadnost, odločamo z veliko večino glasov, soglasno in dobronamerno. Velikokrat hitro, da se izognemo morebitni škodi. Županu in njegovim službam pa se prepogosto "zgodi", da ne uspejo pravočasno objaviti odlokov, pravilnikov in tako ostane občina brez marsikaterih denarcev.

Prav tako ne drži, da nimamo nobenega posluha za težave pri delu občinske uprave.

Nasprotno - celo preveč! In to kljub temu, da smo izgubili v tem času precej proračunskega denarja (nekandidiranje naše občine na razne razpise, nepobiranje občinskih "davkov" in taks ...) ali ga nesmotno porabili (izvirni proračunski denar porabimo za stvari, ki bi jih lahko financirala država). Gre za več deset milijonov tolarjev!

Župan je zavlačeval s formiranjem občinske uprave eno celo leto, čeprav bi to lahko storil takoj. Namesto "spornega tajnika" bi lahko, v skladu z zakonom, imenoval vodjo občinske uprave. Seveda se je ves čas izgovarjal na svetnike, ki nismo pravočasno sprejeli statuta. Nazadnje je zaposlene v občinski upravi izbral in zaposlil on osebno, neglede na zahtevane razpisne po-

goje. Prav zato občinski svet ne more nositi nobene odgovornosti za njihovo takšno ali drugačno delo.

Župan nam očita, da smo na seje slabo pripravljeni. Ta trditev niti približno ne drži. To pa lahko z gotovostjo trdimo za občinsko upravo in župana. Gradiva so večinoma slabo pripravljena, brez tehtnih obrazložitvev in največkrat brez predlogov sklepov s strani strokovnih služb. Kljub večkratnim zahtevam svetnikov, da je tako ravnanje nedopustno, jih pogosto dostavijo in uvrstijo na dnevni red "zadnje minuto". Ker gre pri tem za proračunska sredstva so, zaradi zgoraj naštetih vzrokov, razprave velikokrat dolge in burne. Tako o predlogih in pobudah, ki jih dajemo svetniki, ni časa razpravljati niti sklepati. Županu se nanje največkrat ne zdi vredno niti odgovoriti! Ravno zaradi navedenega nismo obravnavali žgočih tem kot so: zaposlovanje in izguba delovnih mest, stanje v gospodarstvu, zdravstvu ali težave v krajevnih skupnostih. To so problemi, ki bi nas morali še kako zaposliti - teme, o katerih bi morali pravočasno razpravljati in sklepati. Župan v dveh letih po izvolitvi, kljub zahtevi svetnikov, ni predložil občinskemu svetu v razpravo ali sprejem nobenih smernic za razreševanje zgoraj navedenih problemov. Da o dolgoročni strategiji razvoja naše občine niti ne govorimo.

Enako sporni so očitki, da občinski svet še ni opredelil načina svojega dela in dela svojih delovnih teles. Le kdaj naj bi to opravili, ko se nenehno ukvarjamo le z "nujnimi" - tekočimi zadevami in neizvršenimi sklepi in nalogami, ki bi jih morala opravljati županova uprava. Ob tem se je treba zavedati, da se lokalna samouprava šele poraja in je še v marsičem nedorečena - vsaj kar se tiče pristojnosti in nalog komisij in skladov. O takšnem načinu dela je večina novoizvoljenih svetnikov še premalo poučena, kar za župana in njegovo delo zagotovo ne velja.

Res je, da ima župan ne le pravico pristopiti na sejah občinskega sveta, ampak

tudi dolžnost, če občinski svet njegovo pristojnost zahteva. Še posebej to velja, ko mora polagati račune za svoje slabo delo in delo občinske uprave, za katero je odgovoren. In to ne samo volivcem, ampak tudi svetnikom! Kar se tiče njegove odsotnosti na seji občinskega sveta zaradi bolezni, nas veseli, da je že naslednji dan "okreval"!

Župana močno skrbi, ker "ne more konkretno" vplivati na politiko občine. Prav nasprotno, čeprav je le-ta (po statutu) v pristojnosti občinskega sveta. Stanislav Prosen je na najvišjem položaju v občini že tretji mandat, tako da se ne more izgovarjati na neizkušenost ali na to, da ne kroji politike v občini. Župan predlaga in izvaja proračun (beri - deli denar) ter tako drži vse vajeti v svojih rokah! O tem čivkajo že vrbci na stehi! Pa naj gre za nekatere investicije, garancije za kredite, prerazporejanje finančne podpore športnim klubom, planinske orle in še mnoge druge stvari.

Na koncu lahko svetniki ugotovljamo le to, kar je občanom že zdavnaj znano - župan ne zmore županovanja kot volonter! Zato odgovornost za slabo stanje v občini in kritike občanov vali izključno na občinski svet. In verjemite - ni slučajno, da se to dogaja tik pred volitvami, ko polagamo volivcem račune za svoje delo!

Da s tem člankom svetniki županu delamo krivico, bo Stanislav Prosen dokazal le tako, da bo županovanje vnaprej vzel bolj resno in ga opravljal kot profesionalce - zaposlen na občini.

Ali ima prav župan ali večina svetnikov, naj presodijo bralci sami!

Združena lista socialnih demokratov,
 Lista Vičič Breda in Vrh Silvano,
 Slovenska ljudska stranka,
 Zveza za Primorsko,
 Zeleni Slovenije,
 Slovenski krščanski demokrati,
 Socialdemokratska stranka

»Gora ni hotela«

Alpinistična odprava, ki so jo sestavljali alpinista Bojan Počkar in Žiga Petrič ter zdravnica Anja Perdan - njen cilj je bil še neosvojeni vrh Vzhodnega Jannuja (7468 m) - je doživela nesrečo, ki daje slutiti celo tragedijo.

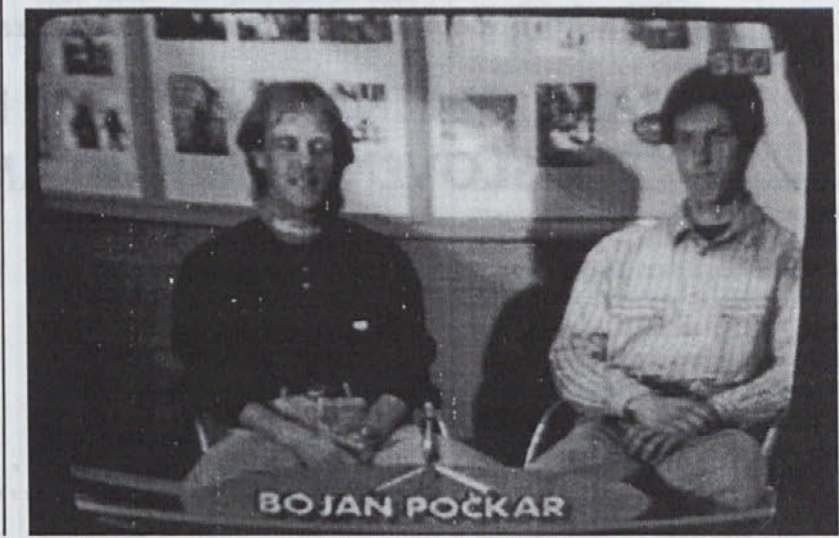
Odprava je 10. septembra 1996 na tiskovni konferenci osrednjega slovenskega TV programa (na sliki) predstavila svoj cilj in načrte za osvojitve zahtevnega vrha čez 1950 m visoko in skoraj navpično steno. Že naslednji dan je odpotovala v Katmandu, običajno izhodišče za himalajske podvige. 16. septembra je zapustila mesto in se skupaj z nosači vse do konca meseca prebijala do vznožja mogočnega gorskega masiva Kumbhakarna, ki zapira dostopno dolino. Na višini 5300 m je postavila bazni tabor, Bojan Počkar in Žiga Petrič pa sta naslednje dni izkoriščala za aklimatizacijske vzpone na bližnje gore. Na enem izmed takih vzponov sta doživela močno snežno nevihto in ju ni bilo več v tabor. Zdravnica Anja je skupaj s skupino šerp takoj (4. oktobra) sprožila iskalno akcijo, ki je trajala vse do 17. oktobra, ko so obnemogli šerpe prenehali z neuspešnim iskanjem, podrli tabor in se začeli vračati v dolino.

Preostali del odprave se bo vrnil v Katmandu šele konec oktobra, ko bo moč zvedeti kaj več. Za natančnejše poročilo pa bo treba počakati vrnitev zdravnice v domovino.

Zadnje novice o nesrečni odpravi, ki prihajajo izpod Himalaje, dajejo slutiti tragični zaključek. Vsi, ki smo poznali Bojana in Žigo, se oklepamo misli, da jima bo gora vendarle naklonjena.

Zahvala gre tudi vsem tistim, ki ste te dni v mislih z obema alpinistoma, posebej pa vsem, ki ste pomagali odpravi z Vašim prispevkom (Prodent, Provita, Teles in Zavarovalnica Triglav).

Tekst in fotografija: Vojko Čeligoj

ČAS JE ZA SPREMEMBE

SDS

PROGRAM

- Trudil se bom za gospodarski razvoj v smeri iskanja finančnih možnosti za odpiranje novih delovnih mest in zaposlitev ljudi ter s tem zmanjšanja nezaposlenosti in za povečanje razvoja drobnega gospodarstva.
- Zavzemal se bom za ustanovitev srednješolskega centra, ki bo omogočal šolanje v domačem kraju in s tem ustvaril utrip in živost kraja ter potencial bodočih kadrov.
- Prisluhnil bom mladim in njihovim potrebam po družabnem življenju v smeri rešitve primernih prostorov za njihova srečanja.
- Potegoval se bom, da bodoči zakon o ustanovitvi Snežniškega parka ne bo prizadel lastnikov gozdov ter njihove pravice pri gospodarjenju z njimi.
- Prav tako se bom potegoval za ustanovitev in obnovo mlekarne, klavnice in zeljarne ter izgradnjo hladilnice za razvoj brkinskega sadjarstva.
- Zavzel se bom za socialni program v državi, ki bo socialno ogroženim ljudem, upokojencem, invalidom in prizadetim zagotavljal sredstva za spodobno življenje.
- Boril se bom za sklenitev meddržavnega sporazuma med Slovenijo in Hrvaško o maloobmejnem prometu ter za odprtje maloobmejnega prehoda med Novokračinami in Rupo.
- Podpiral bom skladen razvoj podeželja, posodobitev cestnega omrežja in druge infrastrukture ter se zavzemal za politiko dodatnih olajšav za našo obmejno občino.

Tu živimo dobri in pošteni ljudje, zato zaupam Vaši odločitvi!

Vaš kandidat Vladimir Čeligoj

Lista kandidatov

1

...

③ SDS Vladimir Čeligoj

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

VLADIMIR ČELIGOJ

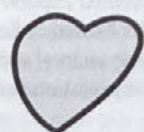
diplomirani zgodovinar
Kandidat za državni zbor na
Listi SDS

Slovenskega naroda ni mogel izničiti skozi zgodovino noben režim; ne fašizem, ne nacizem in ne komunizem, zato mlada Slovenija potrebuje danes poštene, sposobne in zaupanja vredne ljudi, da vodimo slovenski narod v svet demokracije in blagostanja.

Moje vodilo za Vašo odločitev!

Vladimir Čeligoj

Levo zgoraj.
Združeni!

ZLATKO JENKO

Magister veterinarskih znanosti,
doktor veterinarske medicine

Rojen 27. 09. 1957

Stanuje v Ilirski Bistrici, Gubčeva 7

Zaposlen v Kmetijsko veterinarskem zavodu N. Gorica,
kot specialist v Kmetijski svetovalni službi

O sebi pravi, da je trmast Bistričan. Kljub temu, da si služi kruh drugod, ga še kako zanima, kaj se dogaja doma - v njegovi občini. Velikokrat ga je življenjska pot vodila stran, vendar nikoli tako daleč, da bi odšel in pozabil od kod je.

Poznamo ga kot umirjenega in strpnega sogovornika, a nepopustljivega, ko meni, da gre za resnicoljubnost in pravičnost. Zna biti tudi piker - to ste lahko brali v "Cvetkah iz občinskega parlamenta", a le do tistih, ki jim to gre!

Pravi, da se ne ukvarja s politiko, ampak z življenjem! Meni, da ne vidi razlogov, da bi nove generacije živele slabše, da bi naša občina tonila vedno globlje. **Le prave ljudi na pravo mesto, pa bo šlo!**

-Je član Združene liste, član Republiškega predsedstva ZL in predsednik Strokovnega sveta za kmetijstvo. V naši občini je občinski svetnik in le malo je manjkalo, da bi postal naš župan.

Zlatko Jenko je poročen, oče dveh otrok.

Z Vašo podporo na volitvah bo ponesel Vaš glas v Ljubljano, kot poslanec v državnem zboru, ali celo kot minister za kmetijstvo.

Za perspektivo vsem, za gospodarski preobrat, za socialno in pravično državo!

NAŠA OBČINA SI ZASLUŽI POSLANCA
V SLOVENSKEM PARLAMENTU!

ZDRUŽENA LISTA

s o c i a l n i h d e m o k r a t o v
Občinska organizacija Il. Bistrica

VOLITE ZANJ - VOLITE ZA
ZDRUŽENO LISTO!

NA GLASOVNICI OBKROŽITE ŠTEVILKO

②

Na državnoborskih volitvah kandidiram na listi ZVEZE ZA PRIMORSKO-ZZZP v volilnem okraju II. Bistrica. Za kandidaturu sem se odločil predvsem zato, ker menim, da bi s svojim delom, znanjem in več kot 30-letnimi izkušnjami na odgovornih delovnih mestih v gospodarstvu pripomogel k njegovi oživitvi. Dobro gospodarstvo pa je predpogoj za uspešno delovanje zdravstva, šolstva, kulture, športa in vsega ostalega, kar razumemo kot SREČNO IN ZADOVOLJNO ŽIVLJENJE.

Rad bi izpostavil le nekaj primerov (od cele vrste), ki kažejo na kritično situacijo v naši občini:

- Občina II. Bistrica je v zadnjih štirih letih (od volitev dalje) v gospodarstvu izgubila polovico delovnih mest. Sedanji trendi v gospodarstvu naše občine kažejo upravičeno bojazen, da se bo brezposelnost v kratkem še povečala. Drobnopodjetništvo, ki bi moralo nadomestiti izgubo delovnih mest v večjih podjetjih, pa zaradi neustrezne politike naše države ne more zaživeti.

- Gospodarsko sodelovanje z Reko in celim Kvarnerjem, večstoletnim partnerjem ilirskobistriškega gospodarstva, je po osamosvojitvi Slovenije enostavno zamrlo. Z vzpostavitvijo državne meje smo izgubili tržišče, s tem pa tudi delovna mesta - predvsem v kmetijstvu in trgovini. Tako tudi ti veji gospodarstva nezadržno usihata. Tudi na tem področju država Slovenija v petih letih samostojnosti ni dala niti ponudila nobene rešitve. Pričakovali smo, da bomo ta izpad vsaj delno ublažili s sporazumom o maloobmejnem sodelovanju s Hrvaško na gospodarskem, kulturnem in drugih področjih. Žal so se naša pričakovanja izjalovila. Na približno 100 km dolgi občinski meji s Hrvaško ni urejen niti en maloobmejni promet. Kaj pomeni našim

kmetom večurno čakanje na mednarodnem mejnem prehodu v turistični sezoni, ko si želijo priti na svoje njive na hrvaški strani, ni potrebno komentirati.

- Cestna in druga infrastruktura je vsekakor osnovni pogoj za razvoj vsakega kraja. Če že ne avtoceste, bi nujno potrebovali vsaj hitro cesto do Postojne in obvoznico ob II. Bistrici. Ne samo, da take ceste ni v načrtu izgradnje do leta 2006, v načrtu niti obnove magistralnih in regionalnih cest v občini, čeprav nekatere niso samo slabe, ampak življenjsko nevarne. Gost promet skozi mesto II. Bistrica v poletnih mesecih je že sedaj nevzdržen. Kakšen bo šel v prihodnjih letih, ko bo s koncem vojne v Hrvaški in Bosni turizem močno porasel? Tako kot na drugih gospodarskih področjih je naša občina tudi na tem siva lisa - mrtev rokav. Od leta 1993 je bilo obnovljenih le 1,4 km magistralnih cest. Obnavljati le-te s takim tempom pomeni, da ceste, v celotni dolžini 109 km, ne bodo obnovljene niti v naslednjih 300 letih.

- Vse prej kot rožnata situacija na vseh področjih življenja v občini in njena brezperspektivnost vodi k odlivu kadrov. Večina diplomantov se po končanem študiju ne vrne v domačo občino, brez kvalitetnih kadrov pa je vsako delo obsojeno na stagnacijo in propad.

ČE BOM IZVOLJEN, SE BOM ŠE POSEBEJ:

- Trudil za ožvitev gospodarstva, za zmanjšanje obremenitev le-tega, za ugodnejše kreditne pogoje, s tem pa je pogojeno odpiranje novih delovnih mest in zmanjšanje brezposelnosti.

- Potegoval se bom za sklenitev meddržavnega sporazuma med Slovenijo in Hrvaško o maloobmejnem sodelovanju. Nujno bi morali odpreti vsaj en maloobmejni prehod.

- Deloval bom v smeri dobrososedskih odnosov in miroljubnega reševanja vseh odprtih vprašanj med državami.

- Zavzemal se bom za skladnejši razvoj podeželja, za ureditev cestnega omrežja ter za ustrežnejšo politiko države do geografsko ogroženih in obmejnih občin.

- Pomagal bom mladim pri reševanju njihovih problemov.

- Zavzemal se bom za ustvarjanje takih pogojev dela, ki bodo zagotavljali, da bodo kadri ostali v občini.

- Potegoval se bom za to, da bo prosvetno in kulturno delo pravilno vrednoteno.

- Boril se bom za takšen socialni program, ki bo upokojemcem in vsem drugim zagotavljal ČLOVEKA VREDNO ŽIVLJENJE.

- Zavzemal se bom za večjo materialno podporo športu.

Centralistično urejena država Slovenija je v petih letih samostojnosti pokazala bore malo posluha za reševanje perečih problemov občin. Gotovo je, da CENTRALISTIČNO UREJENA IN USMERJENA ne bo spremenila svojega obnašanja. Boj proti centralizmu je edina pot dobre prihodnosti Slovenije. Volivci bi želeli spomniti na obljube kandidatov velikih strank pred državnoborskih volitvami leta 1992 (tudi kandidatov, ki naše občine še poznali niso, a so tu kandidirali), ki so praktično v celoti ostale neizpolnjene.

Spoštovani volivci, tega ne smemo pozabiti!

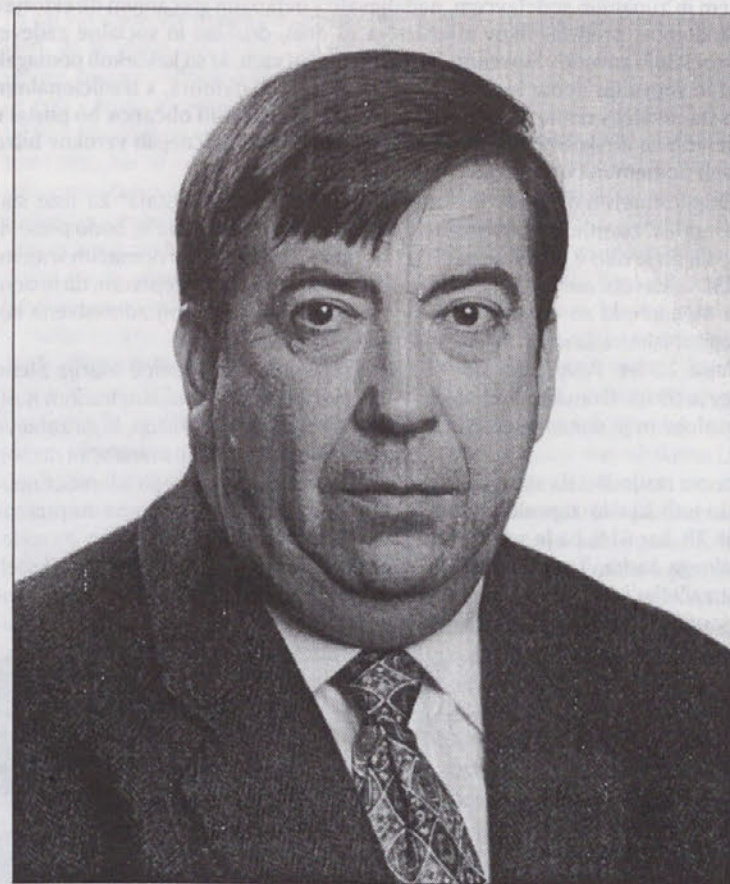
DAJMO SVOJ GLAS ZVEZI ZA PRIMORSKO-ZZZP, EDINI PRAVI PRIMORSKI STRANKI, KI SE BO ZAVZEMALA ZA DOBROBIT PRIMORSKEGA ČLOVEKA V SLOVENIJI IN ZAMEJSTVU.

SKUPAJ Z ZVEZO ZA PRIMORSKO-ZZZP NAREDIMO NEKAJ ZA NAŠO OBČINO - SEDAJ POZABLJENO OD "BOGA IN CESARJA".

FRANC LIPOLT

rojen 1941

dipl. ing. kem. - samostojni podjetnik

ZZP

DeSUS tudi v Ilirski Bistrici

V Ilirski Bistrici smo ustanovili občinski odbor Demokratične stranke upokojemcev Slovenije (DeSUS). Gre za ideološko neobremenjeno politično stranko, v kateri se združujejo državljani vseh poklicev in socialnih slojev. Predvsem se zavzema za varovanje socialnih pravic državljanov, torej tudi za aktivne delavce, ki jih upokojuje še čaka. Dosedanji nenaklonjen odnos države do upokojemcev je DeSUS prisilil v obrambo njihovih pravic.

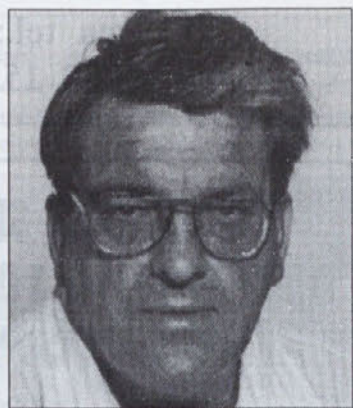
OSNOVNI CILJI STRANKE SO:

- zavzemanje za gospodarsko-socialni pravi red, splošno stabilnost in gospodarsko rast v državi, kar je temelj vsega razvoja in zato tudi gmotnega položaja upokojemcev;
- solidarnost aktivne generacije do upokojemcev mora ostati osnova prihodnje pokojninske ureditve, kar zagotavlja materialno varnost upokojemcev;
- usklajevanje pokojnin s poračunom ter dohodek za rekreacijo v višini 85% povprečne starostne pokojnine; pridobljenih pravic upokojemcev ni mogoče zmanjševati;
- na področju zdravstvenega zavarovanja zahtevati upoštevanje gmotnega položaja in starost upokojemcev;
- da je treba zmotne in namerno nepravilne odločitve na podlagi Zakona o denacionalizaciji popraviti;
- racionalna in učinkovita organizacija državne in lokalne uprave;
- zgodovino naj pišejo zgodovinarji in ne politične stranke.

Geslo DeSUS-a je:

NIČ O NAS BREZ NAS.

Zato želimo v parlamentu tudi svoja mesta. Na predstojećih volitvah v Državni zbor Republike Slovenije v drugi volilni enoti - Primorska kandidira 11 kandidatov.

Kandidat v Ilirski Bistrici je **DIMITRIJ GRLIĆ**, ki je bil 4. oktobra 1996 izvoljen na volilni konferenci za območje Primorske DeSUS-a v Kozini. Prav vsi izvoljeni kandidati so se na predstavitvi obvezali vložiti vse svoje moči pri uresničitvi ciljev in programa svoje stranke.

Volite strpnost, stvarnost, modrost!

Za občinski odbor DeSUS-a:
Ivan Bergoč

AKTUALNO

Spolzke stopnice Doma na Vidmu

Ilirskobistriški svetniki so se septembra in oktobra ukvarjali s pregledom poročil o realizaciji sklepov občinskega sveta od 1. do 21. seje. 8. oktobra so že tretjič nadaljevali 22. sejo, ki so jo zaključili s poldruho uro debate o izjavah župana Stanislava Prosenca za časopis Primorske novice, čeprav je bil zaradi bolezni odsoten, sejo pa so po štirih nadaljevanjih končali 17. oktobra. Že med razpravo o županovih izjavah se je kar nekaj svetnikov vprašalo, kakšen smisel ima pregled sklepov za nazaj. Po mnenju predsednika občinskega sveta Zorka Šajna so svetniki marsikaj dorekli, izmenjali mnenja in opozorili občinsko upravo na posamezne probleme. To je bilo najbolj očitno tedaj, ko so obravnavali poročilo o stanju na področju najetih vojaških objektov in še posebej Doma na Vidmu.

Dom na Vidmu je izvršni svet ilirskobistriške občine po odhodu nekdanje JLA iz Slovenije oddal v podnajem podjetju Kastel že spomladi 1992. Podnajemnik se je v pogodbi obvezal, da bo v njem organiziral servisno-trgovske in gostinske dejavnosti, približno eno tretjino doma pa namenil za kulturo. Podnajemnik je lahko brez soglasja občine oddajal posamezne prostore v podnajem drugim uporabnikom, razen dela objekta, ki ga ima v podnajemu Strelska družina 4. junij. Za ostale dejavnosti, ki niso našteje v pogodbi, si je moral podnajemnik pridobiti soglasje najemodajalca. Podjetje Kastel se je obvezalo, da bo dom vzdrževalo, do 15. v mesecu redno plačevalo najemnino za pretekli mesec in si pridobilo soglasja ministrstva za obrambo, lastnika objekta, za vse investicijske posege (samo v obnovno velike dvorane je vložilo 8,1 milijona tolarjev). Pogodba je bila sklenjena za nedoločen čas, a ne krajši od 15 let. Pogodbo se lahko prekine sporazumno, najemodajalec pa jo lahko prekine tudi v primeru, če podnajemnik ne izpolnjuje svojih obveznosti.

Konec maja 1996 je podjetje Kastel zaradi tega, ker že od začetka leta 1995 ni več zmoglo plačevati najemnine, pogodbo odpovedalo in občini predlagalo, da bi za ostale obveznosti poračunali z vloženi sredstvi. Po izračunih podjetje Kastel dol-

guje občini dobrih 102.000 DEM, občina pa ministru za obrambo 139.000 DEM (31. avgusta). Kastelu je občina pred dvema letoma dala garancijo za najem kredita v višini 7,5 milijona tolarjev, KSP pa še za 6,5 milijona tolarjev. Kastel kredite redno odplačuje.

Občina se glede plačila najemnine pogovarja z ministrom za obrambo in si prizadeva, da omenjeni znesek, ki po mnenju nekaterih svetnikov lahko bistveno naraste, ne bi šel v breme proračuna. V razpravi je **Vojko Tomšič** (LDS) predlagal, kar nekaj svetnikov pa se je z njim strinjalo, da se pogodba s Kastelom takoj razveljavi in poišče novega podnajemnika, saj naj bi bilo v II. Bistrici kar nekaj interesentov. **Nevenka Tomšič**, načelnica oddelka za gospodarstvo in finance, mu je odgovorila, da je to sicer možno, vendar je treba prej oceniti vložek, ki ga mora priznati tudi ministru za obrambo, in razčistiti, kaj bo s kulturnim delom doma. Prizadevanja občine, da bi ministru za obrambo brezplačno odstopilo kulturni del doma ministru za kulturo ali občini niso rodila uspeha, saj vztraja pri najemniškem odnosu.

Svetniki so zadožili občinsko upravo, ki je medtem že sprožila sodni postopek za izterjavo neporavnanih obveznosti, da dopolni poročilo z novimi podatki do ene izmed naslednjih sej.

PROMET

Cesto bodo zaprli 10. novembra!?

V petek, 4. oktobra, je stavkovni odbor za zaporo regionalne ceste Ilirska Bistrica-Podgrad sklical tiskovno konferenco, na kateri je sklenil, da jo bo 10. novembra zaprl, če jo Direkcija za ceste Republike Slovenije do tedaj ne bo začela obnavljati.

Na nameravano zaporo ceste v oktobru se je Direkcija za ceste Republike Slovenije zganila, saj je bil 26. septembra v Ilirski Bistrici njen direktor **Anton Šajna** s sodelavci. Stavkovnemu odboru je obljubil, da mu bo direkcija do konca septembra poslala sporočilo, v katerem bodo, skladno z zaključki sestanka, napisani načrti za obnovo odseka od vasi Dobropolje do Ilirske Bistrice. Namesto pričakovanega sporočila je na občino prišel le dopis z medlimi načrti za obnovo ceste, ki ga je naslovila na Državni zbor RS oziroma njegov odbor za infrastrukturo, na obljubo stavkovnemu odboru pa je pozabila.

Ivan Boštjančič, predsednik stavkovnega odbora, je na tiskovni konferenci izrazil nestrpnost s početjem direkcije, saj iz dopisa ni razvidno, ali namerava obnavljati v prihodnjem letu tudi ostale odseke sporne ceste. Ker na sestanku ni bilo župana **Stanislava Prosenca**, mu ni bilo jasno, ali občina še podpira zaporo ceste ali ne. Tajnik **Ivan Barba** je stavkovnemu odboru zagotovil, da se je občina ukvarjala s tem problemom in da še vedno podpira nameravano zaporo, "odločitev o zapori pa mora sprejeti stavkovni odbor sam". **Ivan Živornik** je pojasnil mnenje Sveta KS Podgrad, ki ni pripravljen zapreti ceste brez podpore občine, zavzema pa se za to, da bi se začela obnavljati še letos. Podporo občine pričakuje tudi Svet KS Harije, saj se občina po mnenju **Zdenka Jursinoviča** "izmika tej odgovornosti".

OBLETNICA

Majhna obletnica velikega dela

Praznovanje pete obletnice Doma starejših občanov Ilirska Bistrica se je začelo že v četrtek (10. oktobra) s svečanim zborom stanovalcev in podelitvijo priznanj stanovalcem in zunanjim sodelavcem, nadaljevalo s petkovim srečanjem direktorjev primorskih domov, predstavnikov ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, ZZZS, občine in vseh, ki so kakorkoli pomagali pri gradnji in snovanju doma ter zaključilo v soboto, 12. oktobra, s tradicionalnim srečanjem stanovalcev doma in njihovih svojcev. Dom starejših občanov bo postal v prihodnjih letih za ilirskobistriško občino, ki se zaradi najrazličnejših vzrokov hitro stara, še bolj pomembna ustanova.

Streha Doma starejših občanov Ilirska Bistrica je nudila zavetje številnim stanovalcem, saj jih je bilo v preteklih petih letih kar 835 iz vse občine in Primorske, od tega je 36 takih, ki so v njem že od vsega začetka. Najstarejša stanovalka ima 95, najmlajša 22 let. Povprečna starost stanovalcev je 69 let. Dom lahko sprejme 196 stanovalcev in je danes popolnoma zaseden.

Vzporedno z rastjo števila stanovalcev se je večalo tudi število zaposlenih; trenutno jih je 78, kar 61% pa je zdravstveno-negovalnega kadra. Tudi v Ilirski Bistrici so na začetku imeli vrsto težav, saj je bil dom v prvih dveh letih delovanja ne-

kakšna "prehodna postaja" za tiste stanovalce, ki so čakali, da se bodo preselili v domove bližje svojim domačim krajem, soočiti so se morali z dejstvom, da je dom za ostarele občane bolj zdravstvena kot socialna ustanova itd.

Po besedah direktorice Marije Šlenc Zver so zaposleni z velikim trudom našli primeren strokovni pristop, ki ga zahteva raznolikost populacije in starostni razpon stanovalcev, še vedno pa jih muči neustrezna obravnava oziroma nepriznavanje statusa kombiniranega zavoda. Kljub težavam so delavci vseskozi skrbeli za dobro počutje stanovalcev, ki so v anketah in neposrednih stikih vseskozi za-

trjevali, da se v domu počutijo dobro - nemalokrat so delavce tudi opogumljali in podpirali njihova prizadevanja. Tega ni mogel prezreti tudi Ernest Kemperle, predsednik Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, ki je poudaril, da ilirskobistriški dom po vseh kriterijih spada v sam vrh tovrstnih slovenskih ustanov.

Delavci doma se zavedajo, da je treba neprestano izboljševati kvaliteto življenja stanovalcev, zato že od vsega začetka dajejo veliko poudarka najrazličnejšim interesnim dejavnostim, ki popestrijo njihov vsakdan. Radi prisluhnejo željam stanovalcev in organizirajo predavanja, razstave, glasbene večere itd. Del širše ponudbe za zahtevnejše stanovalce bo tudi 22 mest v sedmih garsonjerah z enim ali dvema ležiščema, saj bo nov prizidek s spremeljajočimi prostori zgrajen že spomladi 1997.

Dom starejših občanov naj bi v prihodnjih letih postal gerontološki center ilirskobistriške občine. Njegovi delavci bi radi razširili dosedanje ponudbo uslug tako, da bi nudili pomoč in nego ostarelim ljudem na domu, saj demografska slika občine kaže na to, da jim "dela gotovo ne bo zmanjkalo".

OBVESTILO!

V času od 4. do 25. novembra bomo v pritličju ZDRAVSTVENEGA DOMA ILIRSKA BISTRICA izvajali najnujnejše vzdrževalna dela.

V tem času bo naše delo moteno. SPLOŠNI AMBULANTI dr. Marije Pejčovič in dr. Gordane Živčec Kalan bosta, tako kot DEŽURNA SLUŽBA, sprejemali paciente v OTROŠKEM DISPANZERJU, ŠOLSKI DISPANZER pa bo delal po ustaljenem urniku v I. nadstropju.

OTROŠKI DISPANZER bo dosegljiv samo preko centrale, tel. 41-198.

Za morebitne težave v improviziranih prostorih se vam opravičujemo in vas prosimo za strpnost in razumevanje.

Direktorica ZD Ilirska Bistrica:
dr. Ivica Smajla

Tradicionalno srečanje stanovalcev z njihovimi svojci je tudi letos potekalo v prijetnem vzdušju. Za glasbo je skrbel ansambel 'Snežnik', ki se je odpovaldal honorarju.

AKTUALNO

Smo na starost pripravljeni?

Sodobna družba je stara družba, ugotavljajo demografi, saj je starih ljudi po svetu, v Sloveniji, pa tudi v naši občini čedalje več.

Katera so leta, ko govorimo o starosti, je težko določiti in tudi strokovnjaki imajo o tem različna mnenja. Za potrebe statistike je uveljavljena kronološka starost 65 let. Indeks staranja, razmerje med populacijo do 14 let in starejšo od 65 let je za Slovenijo 53, za občino 78, normalen indeks pa je od 32-40 let. To razmerje bi nas moralo zelo skrbeti. Kmalu bodo ljudje starejši od 50 let predstavljali večino populacije. (V naši občini je nad 50 let starih 31% prebivalcev). Najhitreje narašča število prebivalstva, ki ima 80 ali več let (Občina Ilirska Bistrica 494 ali 3%), še posebej pa bo ta rast v Sloveniji očitna po letu 2000.

Baldock (1993) postavlja tezo, da bo starost in staračost se družba poglavitni problem socialnih politik držav ob koncu 20. stoletja. Vsak izmed nas pa bo v svojem življenju v situaciji, ko bo moral skrbeti za starega človeka.

Smo kot družba in posamezniki na to pripravljeni?

Skrb in nega starejših ljudi je povsod po svetu predvsem na ramenih družine oziroma natančneje žena v družini (študije v Veliki Britaniji).

Kaj pa, ko družina te skrbi ne zmore?

Po izkustvenih normativih je do 20% prebivalcev starejših od 65 let takih, ki potrebujejo občasno pomoč svojcev ali drugih ljudi da lahko samostojno živijo. V Sloveniji, pa tudi v naši občini, je razvitih nekaj oblik pomoči starejšim:

- dostava hrane na dom,
- pomoč pri gospodinskih opravilih in vzdrževanju osebne higiene,

- zdravstvena nega,
- 24-urno varovanje s pomočjo telefona LIFELINE (v Ljubljani),
- domsko varstvo,
- dnevno varstvo (ta oblika je pri nas in v Sloveniji najmanj uporabljena),
- program hospica, pa še druge oblike pomoči.

S statističnimi podatki o uporabnikih raznih vrst pomoči žal ne razpolagam, razen za domsko varstvo. V preteklih desetletjih se je v Sloveniji najbolj razvijalo prav domsko varstvo. Po kriterijih OZN je 5% ljudi starejših od 65 let potrebnih institucionalnega varstva. V Sloveniji razpolagamo s skoraj 13.000 posteljami v domovih za starejše. Toda v domove je vključenih tudi 2250 mlajših oskrbovancev (invalidov zaradi telesnih poškodb, kroničnih bolnikov in drugih ljudi s posebnimi potrebami). Pri nas se za dom običajno odločajo ljudje zaradi bolezní ali splošne fizične oslabelosti, le izjemoma pa zaradi drugih razlogov. V domove je po podatkih Skupnosti socialnih zavodov vključenih direktno iz bolnic 45% vseh stanovalcev. Domovi v Sloveniji so tako že nekaj let podaljšana roka bolnic. Zaradi skrajševanja ležalne dobe v bolnišnicah so pritiski na popolnoma zasedene domove v Sloveniji hudi, za svojce in delavce v domovih večkrat boleči.

Menim, da bi se morali problemov, ki jih prinaša staranje zavedati, se z njimi soočiti. Vsak posameznik zase, in vsi skupaj, pa bi si morali prizadevati za ustvarjanje pogojev za zdravo staranje, da bo star človek čimdlje dejaven, ko pa skrbi zase več ne bo zmož, za možnost izbire med različnimi oblikami pomoči, ki mu bodo omogočale dostojno življenje.

Marija Šlenc Zver

Zavarovanje avtomobilske odgovornosti

Kaj storiti ob nastanku škodnega primera?

Povzročili ste prometno nezgodo, ki ima za posledice manjšo premoženjsko škodo, pri kateri nihče od udeležencev ni bil telesno poškodovan. Na cesti boste označili stanje vozila po dogodku, poškodovana vozila odstranili z vozišča, s čimer boste omogočili nemoten promet in mogoče preprečili nove poškodbe. Vsi udeleženci v prometu morajo biti pri eni od zavarovalnic obvezno zavarovani za škodo, ki jih povzročijo z rabo in posestjo svojega vozila. Zato je vsako prepiranje in jeza odveč. Vozniki se boste v miru kulturno dogovorili, izmenjali med seboj dokaze o zavarovanju, izpolnili evropski obrazec, ki naj bo vedno v vozilu. Omenjeni obrazec nadomešča policijski zapisnik, zato je posebno važno, da je evropski obrazec pravilno izpolnjen.

Če je mogoče, napravite o dogodku še fotografski posnetek, zabeležite si imena prič, čimveč naslovov, telefonskih števil in podobno, ki bodo zavarovalnici omogočila lažjo in hitrejšo presojo za njeno odločitev.

Udeleženca naj skušata na kraju samem ugotoviti vse okoliščine, povezane z nastalim škodnim dogodkom ter oceniti, kaj je vzrok za nastalo prometno nesrečo. Zavarovanec se mora zavedati, da Zavarovalnica Triglav, d.d. prevzame vse materialne obveznosti do oškodovanca in bi zato njegovo nepošteno in neobjektivno sodelovanje pri ugotavljanju

odgovornosti oteževalo uveljavljanje oškodovanih pravic do odškodnine. Zavarovanec se v nobenem primeru ne more dogovarjati z oškodovancem o obveznostih, za katere je bilo ob sklenitvi zavarovanja dogovorjeno, da jih bo v njegovem imenu reševala Zavarovalnica Triglav, d.d.

Svojo dolžnost, ki jo imate kot zavarovanec, boste izpolnili takrat, ko boste oškodovancu, le-teh je lahko tudi več, dali svoje podatke in enemu od njih tudi izročili evropski obrazec o prometni nezgodi ter zavarovalni kupon iz svoje zavarovalne police. Kupone, ki so oštevilčeni od 1 do 4, izročajte po zaporednih številkah. Če ste ocenili, da obstaja obojestranska odgo-

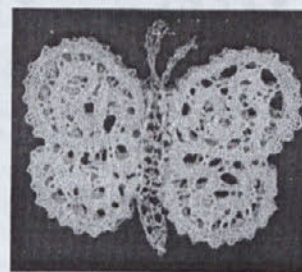
vornost, si udeleženca kupona iz zavarovalnih polic izmenjata, višino odgovornosti vsakega zavarovanca pa bo ocenila zavarovalnica.

Če ste upoštevali vse zgoraj navedeno, ste izpolnili pogoj za hitri postopek likvidacije škode in zavarovalnica se bo lahko kar najhitreje odločila o svojih obveznostih do nastalega škodnega primera.

V vseh primerih, ko se niste pripravili sporazumeti o vzroku za nastali škodni dogodek, vam svetujemo, da zagotovite vse dokaze ter pokličete na ogled najbližjo policijsko postajo, ki bo izvedla zakonski postopek, na osnovi katerega se bo zavarovalnica v vašem imenu odločila o svojih obveznostih.

Ravno tako je potrebna policijska prisotnost v vseh zavarovalnih primerih, pri katerih je udeleženec tujec, kadar gre za telesne poškodbe, še posebej pa, če ugotovite, da soudeleženec v prometni nezgodi ne more dokazati, da je vozilo pravilno registrirano kakor tudi zavarovano.

Posvetujete se lahko tudi z našimi zastopniki, ki so vam dostopni v vsakem večjem kraju. Njihov delovnik ni omejen. Obiščete lahko katerokoli naše predstavništvo ali zastopniško pisarno, dobili boste odgovore na Vaša vprašanja in nasvet za nadaljnji postopek pri obravnavi posameznega primera.

Vabimo Vas na
TEČAJ KLEKLJANJA ZA ODRASLE

Informacije in prijave
na tel.: 067/41-075
med 15. in 17. uro.

**ZA POTREBE SLOVENSKE POLICIJE
ODKUPUJEMO 10 - 24 MESECEV STARE
NEMŠKE OVČARJE IN ROTTWEILERJE**

INFORMACIJE
O POGOJIH ODKUPA
DOBITE VSAK DELOVNIK
MED 7. IN 14. URO
NA TELEFONSKI ŠTEVILKI
061/573-123

Žalostnih zgodb srečni konec

Zarotil sem se, da se bom strogo držal enoinpolmesečnega predvolilnega molka. Obljubo, ki sem jo svečano izjavil pred izbrano družbo nameravam zaradi moje pokončne drže tudi izpolniti. Danes torej nobenih strank, politike, volitev, NNE, SSW, levo zgoraj, desno spodaj, naravnost v zid in podobnega. V današnjem zrcalu bom obdelal dve, rekel bi zgodovinski, temi.

Leta vojne med Severom, Jugom, Vzhodom in Zahodom so za nami. Petletke so prehitevale ena drugo in naše življenje je postajalo vse bogatejše. Pedagogi in andragogi so poudarjali: učiti se, učiti se in še enkrat učiti se! Zato smo tudi brali vedno več. Skupina iznajdljivih in hrabrih mož je dobila v roke knjigo pesmi Valentina Vodnika. Najbolj so jo navdušili verzi o Iliriji: "Napoleon reče: Ilirija vstan! ...," potem pa "Od nekdanj snežniki so najina last, od tod se je najina razlegala čast". Že takrat, okroglih dvesto let je tega, je bilo jasno, da smo zreli za Evropo: "Na Grecije čelu Korinto stoji, Ilirija v srcu Evrope leži". In tako se je sredi Bistrice rodilo slavno podjetje, ki se je na bolj ali manj miroljuben način širilo in razvijalo v spoštovanja vredno složno skupnost. Njegove so postale skoraj vse trgovine, pa mlečne, in tudi restavracije ter hoteli, skupaj s pripadajočimi prostori kot so skladišča in podobno. Bordela ni bilo, kljub temu, da smo takrat zelo rado gledali kavbojske filme. V njegove roke niso prišle banke, železnica, telegraf. Lesonit je tudi pripadel drugim. Oktetom lesne industrije recimo, pa športnikom, ki so vsako leto nastopali na lesariadah. Skratka, naše mesto je živelo v znaku imena slavnega podjetja Ilirija, Lesonita, Snežnika, reke Reke ...

V prijetnem obdobju mojega življenja je bilo na Placu zelo živahno. Predvsem v obrotu družbene prehrane, imenovanem Restavracija Triglav, tudi enega od otrok slavne Ilirije. Dopoldne so tam Topolovci in drugi malicali, popoldne pa se je prelevil v pravcati saloon. Kvartali so in pili svoje špricerje in osminke mnogi znani Bistričani, pretežno taki, ki bi bili sedaj DeSUS-ovci ali Sivi panterji. Spominjam se, da je moj stric Pepe, naj počiva v miru, iz Izole vsaj enkrat mesečno prihajal v ta hazardski raj. Restavracija Triglav je bila torej slavna in uspešna. Edinole čudaki niso zahajali tja, kot še sedaj ne obiskujejo Grščeta ali Mehke cure. Da, da, to so bili lepi časi. Mi smo se vozili k Milanu v Luknjo (to je kraj na oni strani SL-HR meje, ki smo ga včasih klicali Rupa) na trdo kuhana jajca. Vozili smo se s stoenkami in jaz sem takrat razbil fičota. Fičo je velikokrat vozil na ribjo pojedino v Opatijo, ponavadi k Bevandi, ki je zdaj predsednik Hrvatskega nogometnega kluba Rijeka.

Žal je obdobje vsesplošnega napredka počasi izgubljalo zagon. Pojavile so se hude krize, hude in krute krize, ki nas pestijo v današnje dni. Realistično rečeno: nekaj stavb po Bistrici dobesedno propada. Kruta resnica velja tudi za ex Restavracijo Triglav. Bistričani smo srečni, da med nami živijo gospodarji poslopja, ki jim ponos ne dovoli priznati poraza in poiskati kakšno nečastno

rešitev. Zmotno bi bilo misliti, da gre za posledice prve svetovne vojne ali poznejših spopadov. Ne, gre za čisto notranjo tragedijo, notranjost stavbe se je pogreznila vase kakor bivša Jugoslavija. V kratkem bo šla k vragu tudi streha. Bistričani nemo opazujejo brezupen boj poslopja z neusmiljenim časom in kljub neizogibnemu porazu moralno podpiramo hrabrega lastnika, enako kot sočustvujemo s podobnimi primeri širom Bistrice. Naj bo grenka, a slavna, zgodovina Restavracije Triglav živ spomin in opomin za naslednje rodove.

Motite se, če mislite, da se tu grenka zgodba konča. Nadaljevanje je, nasprotno, bleščeče. Na mestu restavracije bo zraslo prekrasno novo parkirišče s parkirnimi urami, rampami ... in Plac bo postal simbol napredka in sreče na prehodu v tretje tisočletje.

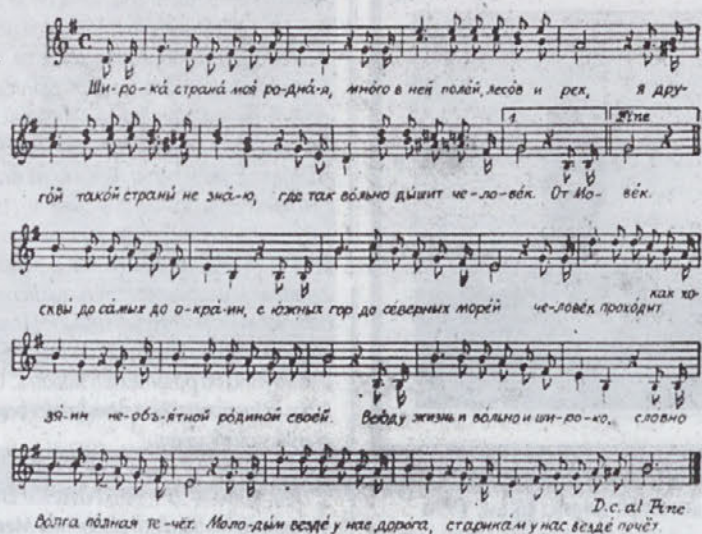
Kaj ima Berlin skupnega z našo Bistrico. "Na tko pucen što se pa mi že ne bomo padli," bi rekl Lublančanje. Zares. Razen črke B imamo oboji nekaj slavnih umetniških dragocenosti, ki jih je zgradila ali zrušila človeška roka: Berlin ima napol porušeno cerkev, opomin človeštvu, ki je nastal v drugi svetovni vojni. Mi imamo živ muzej, to je že omenjena Restavracija Triglav. Berlinčani so svoj zid zrušili, nas pa so obdali z ogromnimi reklamnimi tablam, velikosti

bomo brali reklamne neumnosti kot so: "Vsi različni v enakosti" ali "Vsi enakopravni v različnosti", pa "Micubiši v r ... me piši", pa reklame za Fiat uno, due, tre, quattro, pa reklamo za Mierdo Doppelt, slovenski avto leta, s katerim na avtocesti v enem karambolu razbijete dvanajst avtomobilov in pobijete 30 ljudi. Avto ima edino napako: je tako robusten, da z njim ne morete narediti samomora ...

Kljub odločitvi, da se v predvolilni boj ne bom vtikal, bi rad vsem strankam, ki jim je Slovenija pri srcu, priporočil naslednjo zamisel. Je bil čas vojne in je čas miru. Obkalkanje in Balkanje bosta normalizirala svoje odnose. Vemo, da slovenske turiste na Hrvaškem, kljub temu, da so jim kar solidno polnili žepe, obmorcem namreč, ne tretirajo kot se spodobi in kot je predpisano v evropskih standardih. Zato bi morali v Ilirski Bistrici nujno odpreti predstavništvo na nivoju veleposlaništva in recipročno - odpreti slovensko veleposlaništvo v Luknji. V Bistrici bi bil za to primeren hotel v Trnovem zaradi velikega parkirplaca, v Luknji (Rupi) pa poslopje znanega gostinskega lokala Rozalija.

Vsem upokojevcem (ne brzoparilnim) poklanjam pesem, ki je bila nekoč na top pop lestvici visoko nad oblaki polnih 7 let.

Песня о родине

Широка страна моя родная,
много в ней полей, песков и рек,
я другой такой страны не знаю,
где так вольно дышит человек.

От Москвы до самых до окраин,
с южных гор до северных морей
человек проходит, как хозяин
необъятной родины своей.
Всюду жизнь и вольно и широко,
словно Волга полная течёт.
Молодым везёт у нас дорога,
старикам у нас везёт почёт.

slona in pol, ki so jih vtihotapili in podtaknili po vsej Bistrici. Najlepši sta tisti med trgovino Klas in Lujkotovo hišo. Tja so postavili celo dve tabli in zakrili lep vrt. Preketo, spet

Pesem obeležuje začetek obdobja boja za lepšo in srečnejšo bodočnost. Kdaj bo konec te dobe, se ne ve.

Pa še nagradno vprašanje: Kdaj se bo zrušila streha nekdanje Restavracije Triglav?

- čez 2 meseca
- čez 6 mesecev
- čez 1 leto

Odgovore pošljite v zaprtih kuvertah na naslov uredništva časopisa Snežnik s pripisom "za nagradno uganko". Izžrebani dobitnik bo prejel prekrasno praktično darilo.

ZA RAZVOJ SLOVENIJE IN POŠTE-NO USTAVO! EVROPA VČERAJ, DANES, JUTRI IN POJUTRIŠNJEM! DENAR TISTIM, KI GA ZNAJO ZASLUŽITI! MI SMO DRNOVŠKOVI, DRNOVŠEK JE NAŠ! ŽIVELA ILIRSKA BISTRICA! VOLITE PRAVE LJUDI, PRAVE STRANKE! NAJ VAS PRI TEM ENAKOPRAVNO VODITA RAZUM IN SRCE! SREČNO!

Dimitrij Bonano

NOČNI SAMOGOVORI

Taksi za Babilon

Se kdaj počutite nevsakdanje, ko se vam zdi, da stvari niso tam, kjer bi morale biti? Pa kaj vas sploh vprašujem po počutju, ko vem, da se imate fajn in tako bo vsaj do volitev, ko nam bodo obljubljali vse mogoče poti v lepšo in svetlejšo prihodnost. V takšnih trenutkih se navadno pogovarjam sam s sabo, ker ne najdem pravega sogovornika v resničnem svetu, če ta sploh obstaja. Začenjam namreč dobivati fiksno idejo, da sem oziroma postajam neviden. Ne verjamete? Resda nisem ne vem kako obilen, prozoren pa menda tudi ne.

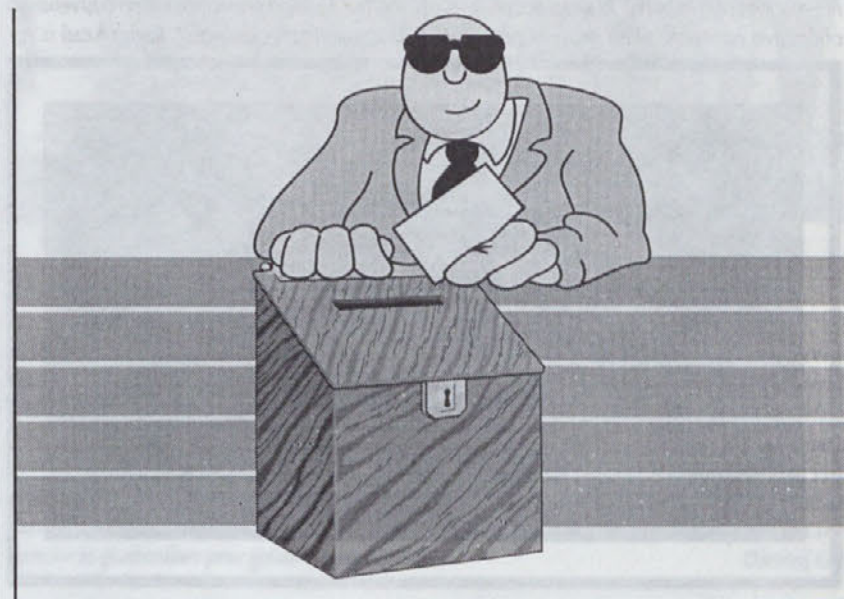
Nedavno sem moral na ZZS, da bi mi "pljunili" štampiljko v zdravstveno knjižico, a sem moral zaradi svoje prozornosti, za katero dosihmal niti vedel nisem, dolgo čakati pred "praznimi vrati". Nekaj obilnih gosa je šlo s prijaznimi uslužbenkami dobesedno skozme na šalter, kjer so opravile svoje potrebe, v zdravstvene namene seveda. S težko priborjeno izkaznico sem se potem poln optimizma veselo namenil kam drugam kot v našo prodajalno zdravja, kjer talajo recepte v te namene nalašč izšolani ljudje, ki jim pravimo zdravniki. Ko sem svoji dohtarici končno potožil o mojih težavah, me je prijazno odslovila z zagotovilom, da bi bila včasih tudi ona rada nevidna, samo da se odkriža nadležnih pacientov. Njena ordinacija namreč večkrat izgleda kot kakšno civilno romarsko svetišče, kjer vsi mogoči ljudje čakajo na čudežno ozdravljenje za nevidnimi boleznimi, ki jim nihče ne ve imena, razen bolnikov seveda. Z dokaj vidnim receptom sem skočil še dol v njihov kevdar, kjer trenutno domuje lekarna, a so mi rekli, da je zdravilo danes nevidno in naj pridem ponj jutri. Nič zato, saj so tudi moje težave nevidne. Mimogrede sem zapluzil v trgovino in hotel še tam preizkusiti moč svoje nevidnosti, a so me prodajalke takoj opomnile, da me še kako vidijo in da moram špežo plačati z vidnim denarjem, sicer bom videl hudiča. To me je povsem

ne bi imel česa obljubljati, lahko pa bi, recimo, učinkovito pljuval po svojih nasprotnikih. To lahko sicer počnem tudi sedaj, a bolj na fin način in nevidno.

Nedavno so me neki zarotniki na vse načine prepričevali, naj pišem, ali v njihovem žargonu rečeno, malo poplujvam po našem županu. Naredil sem karseda nedolžen izraz ter jih pobaral, kaj neki takega je storil, a so vsi v en glas zarjuli: NIČ. Potem je vse v redu, kar se mene tiče. Pišem, kar meni paše in ne tistega, kar si kdo zaželi. Če bodo vsi gledali samo župana, si bo zares začel domišljati, da je tako pomemben in da brez njega ne bi mogli shajati. Kadar so politiki na dopustu, so državljani bolj sproščeni in samozavestni, ker jim nihče ne diha za ovratnik. Župani niso nikakršna izjema. Naši občani ne bi bili kontenti niti s samim svetim Antonom, ki je bil tudi nekakšen veterinar, čeprav je, kakor govorijo legende, delal čudeže in je priprošnjik zoper živalske bolezni, a bi tudi pri njem našli kakšen uržeh. Tako je s tem, čeprav je res, ko brskam po časopisu, da se naš župan včasih dela gluhi in nevidni, zlasti takrat, ko bi moral reševati probleme, med katerimi niso najvažnejši planinski orel, regijski park ali gradnja obvoznice. Izgleda, da se hodijo naši svetniki na seje samo preštrevati in jamrat čez podeštata, on pa čeznje.

Oni tam gor, se pravi ta veliki, so nam medtem postregli z zakonom o omejitvi kajeja, v kratkem, ko bodo v novi zasedbi, pa si bodo omislili še kaj hujšega, recimo zakon o omejeni nošnji brade, podobno kot je to v navadi pri muslimanih. Najbolje bi bilo, da vpeljemo kar šeriatsko pravo, sicer bomo venomer zaostajali za Evropo. Tako se ne bi nikomur zamerili.

Če boste šli na volitve, storite podobno - nadenite si sončna očala, ker imajo skoraj vse demokratične stranke dve moderni razpoznavni barvi: zgoraj modro in spodaj rumeno. Z očali sicer ne boste videli in razlo-

ozdravilo moje bolezni in taisti zlodej me je naslednjo nedeljo spet gnal na Rajsko dobravo. Šel sem pogledat, kaj neki počno naši občani na Gospodov dan. Rečem vam, da niso izgledali kaj preveč blaženi, ker so v glavnem zehali celo potem, ko so prišli z naše svete gore Nevoso, nemarno srebali čaj in se pogovarjali o čisto vsakdanjih rečeh. Ni mi preostalo drugega kakor to, da sem se usedel v avto in se obrnil proti domu. Spotoma me je zaneslo čez Plac, kjer ni bilo nič bolje. Sam dolgčas. In to naj bo nedelja? Dajte no. Ves obupan sem pokukal še na črpalko, ali se morda tam vendarle vsaj ne streljajo, kakor ondan v Ljubljani. Spet nič. Črpalke so se želile kot kukci na jesenskem soncu. Doma sem se ulegel na kavč ter zaspal pred prižganim televizorjem, iz katerega so politiki državljanom grozili s predvolilnimi obljubami ...

Malo je manjkalo, da nisem tudi sam zabredel v politiko. Svojim volivcem seveda

čili barv, ostala pa vam bodo imena. Prave resnice vam itak ne bo povedal nihče, čeprav jo obljubljajo v vseh barvah celo na predvolilnih plakatih. Bolje bi bilo, ko bi politikom namesto v oči gledali pod prste. Naj vas to ne zamori in imejte se fajn vsaj do Martinove nedelje - kako bo naprej ne vem, ker nisem politik ...

Jože Stegu

P. S.

Pred volitvami sem namenil politikom v premislek tale graf: **NIKDAR NE UDRIHAJ SKUPAJ Z DRUGIMI PO SVOJEM NASPROTNIKU SAMO ZATO, KER TO VSI POČNEJO, DA TE IZ PREVE-LIKE VNEME KDO POMOTOMA NE UDARI PO GLAVI... LASTNA GLAVA JE NAMREČ VAŽNEJŠA OD TUJE, ZATO JO UPORABLJAJTE SAMO ZASE... KADAR SE GREŠTE POLITIKO, JO PUSTITE DOMA!**

8. EX TEMPORE "PREM 96"

Pisano žarenje pogledov in barv

Na odprtju razstave je Frane Gombač, predsednik Zveze kulturnih organizacij Ilirska Bistrica, ki je bila poleg Galerije na Vidmu, Zvez kulturnih društev Postojna in Pivka ter Zveze kulturnih organizacij Sežana, organizator letošnjega srečanja likovnih ustvarjalcev z mednarodno udeležbo (Slovenija, Hrvaška, Italija), poudaril pomen nadvse uspešne prireditve, ki po premoru že dve leti privablja številne ustvarjalce in ljubitelje umetnosti. Likovni ustvarjalci, največ jih je bilo prav iz notranjsko-kraškega področja, so letos oddali veliko kvalitetnih upodobitev Prema, starega dela Postojne in jesenske pokrajine. Brez nagrad seveda ni šlo, čeprav ne gre pozabiti del, ki jih strokovna žirija (Polona Škodič, predsednica, Dejan Mehmedović, Biserka Smoljan Čerina, Vili Borjančič in Jože Šajn, slikar iz Ilirske Bistrice) ni uvrstila na razstavo v galeriji in v prvem nadstropju Doma na Vidmu. Polona Škodič, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka iz Postojne, je podala utemeljitve nagrajenih del na osnovi odločitev vseh članov žirije.

CLAUDIA RAZA - FLOREANZIG: MAJLAND, OLJE NA PLATNO, 110 x 60 CM, 1996

Veliko odkupno nagrado Zavarovalnice Triglav, d.d., OE Postojna, je prejela **Claudia Raza - Floreanzig** iz Nabrežine za delo z naslovom **MAJLAND**. "Avtorica je posegla po tematici krajine, ki jo je upodobila na svojstven, dokaj impresiven način, v prefinjenem prelivanju toplih zemeljskih barv. Krajina je v smereh sodobnega slikarstva še vedno izziv v pojmovanju, kako odkriti nova podajanja na osnovi starih izkušenj, v nadaljevanju tradicije krajinarstva. Avtorica je prikazala trenutek čistega in neponovljivega vidnega doživetja, sestavljenega iz svetlobe in barve, ki skozi večplastne, občutljivo nanesene plasti prosi proti po-

Pet enakovrednih odkupnih nagrad, ki so jih prispevali Galerija na Vidmu Ilirska Bistrica, Splošna banka Koper, Poliuretani-Plama Podgrad in Postojnska jama Turizem Postojna so prejeli: **Dušan Fišer** iz Ljubljane za slikarsko delo z naslovom **DVOJNI HORIZONT**, "... dovršeno likovno kompozicijo barvne impresije, ki jo gradi z velikimi masami svetlobe in senc.", **Matjaž Mauser** iz Dupelja za slikarsko delo **JESENSKI KRAS**, "... aktualno prizadevanje v smeri abstraktnega ekspresionizma, načina in slogovne usmeritve razreševanja krajinskega motiva. Delo, ki preseneča s silno čustvenostjo in formalno preciznostjo.", **Karim Azad** iz Aj-

KARIM AZAD: PEŠČENO SPOROČILO, MEŠANA TEHNIKA, 70 x 90 CM, 1996

vršini. V skoraj monokromni omejenosti je izražena vsa teža in poetika ujetega motiva, ki ga je mojstrsko dodelala tudi iz tehnične plati."

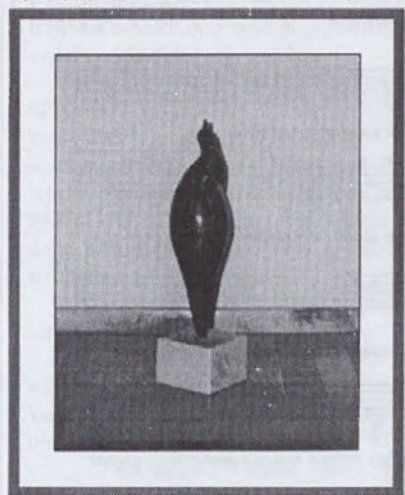
dovščine za slikarsko delo **PEŠČENO SPOROČILO**, "... izvorno slikarsko rešitev sicer krajinskega motiva, ki pa je le podlaga, s pomočjo

katere sporoča veliko več.", **Janko Kastelic** iz Sežane za slikarsko delo **VITRAJ JESENSKE GMAJNE**, "... s katerim je presenetil tako slo-

JANKO KASTELIC: VITRAJ JESENSKE KRAJINE, AKRIL NA PLATNO, 150 x 85 CM, 1996

govno, pripovedno kot oblikovno ..., kot bi ustvaril nekakšno ritmično geometrično steno, narejeno in dodelano s presenetljivo skladnostjo drobnih delcev slikarske snovi, ki jo je prefinjeno nanesel na sijočo belino." in **Matejka Belle** iz Koprive za kiparsko delo **LIPA IN NJEN JESENSKI PLES V LISTJU**, "... izjemno

MATEJKA BELLE: LIPA IN NJEN JESENSKI PLES V LISTJU, KOPRIVSKI KAMEN, 45 CM, 1996

dodelano kamnito skulpturo ... Odlikujejo jo čiste in mehke oblike, lirčno občuteno doživetje, ki ga je ujela v kamen in pripoved jesenskega razpoloženja in vrtnčenja listja."

Razpis letošnjega ex tempore je predvideval pet častnih priznanj, strokovna žirija pa je podelila še šesto zaradi "odločitve vrednotenja dela, ki je kvalitativno odgovarjalo zahtevam." Častna priznanja so prejeli: **Isabella Turinetti di Priero** iz Divače za slikarsko delo **MAGIČNI PROSTOR** (akril na platno), **Petar - Pier Milohanič** z Reke za slikarsko delo **BISTRICA** (olje na juto), **Vinko Bogataj** iz Lesc za slikarsko delo **OB SVITU** (olje na platno), **Lea Dežman** z Jesenic za slikarsko delo **PRI LOVCU** (oljni pastel), **Heda Gärtner** iz Pule za slikarsko delo **PREM NA DLANU** (svinčnik na papir) in **Esther Mršnik** iz Ilirske Bistrice za slikarsko delo **DOGODEK NA REKI** (akril na platno).

Razstavo si lahko ogledate v Galeriji na Vidmu do 7. novembra 1996 od 10. do 12. in od 15. do 18. ure.

DUŠAN FIŠER: DVOJNI HORIZONT, OLJE NA PLATNO, 130 x 150 CM, 1996

MATJAŽ MAUSER: JESENSKI KRAS, AKRIL NA PLATNO, 100 x 120 CM, 1996

GLASBA

Trije koncerti

Po "neskončno" dolgi pavzi smo lahko v Ilirski Bistrici v kratkem obdobju dveh tednov prisostvovali kar trem koncertom tako imenovane resne glasbe.

Najprej (29. septembra) se je v dvorani glasbene šole predstavil mladi pianist **Martin Lenarčič** s programom, ki ga je poprej odigral na sprejemnem izpitu glasbenim strokovnjakom ljubljanske Akademije za glasbo. Tudi koncert je po pričakovanju uspel, saj je Martin pred tem že veliko nastopal pred domačo publiko in so njegove glasbene vrline mnogim že znane. Nosilna skladba recitala je bila Beethovnova 'Sonata', z enako pedantnostjo pa se je lotil tudi ostalih krajših del. Uspešno opravljenemu izpitu so botrovali učitelji klavirja **prof. Bojan Glavina, Zorko Antoni** in **prof. Jelka Protič-Kindler**, ki je bila Martinova mentorica zadnji dve leti in na katero je padla največja odgovornost za "varovancevo glasbeno početje". Naj dodamo, da je mladenič letos opravil maturo na gimnaziji v Sežani in zaključil še 4. razred orgel pri **prof. Drašku Baumgartnu**, kar samo potrjuje izredno naporno, pa tudi uspešno šolsko leto.

V isti dvorani smo 10. oktobra poslušali klarinetista **Roberta Staniča** ob klavirski spremljavi **Bojana Glavine**. Oba sta profesorja glasbe na piranski glasbeni šoli. Koncert je obsegal dela W. Lutoslawskega, F. Poulencja, V. Lovca, A. Honeggerja in D. Milhauda. Prof. Glavino poznamo zelo dobro, za prof. Staniča pa naj povem, da je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri **prof. Mihaelu Gunzku**. Med študijem je prejel prvo nagrado na državnem tekmovanju Jugoslavije v Skopju (1977) in prvo nagrado na enakem tekmovanju v Sarajevu (1981). Koncertanta sta z odlično igro zgradila raznovrstnost ritmov, različne tonske odtenke in razpoloženja, široka izrazna lestvica pa je segala od paradij do ostrih grotesk - pač odvisno od posameznih skladb ... Odličen izbor in interpretacijo so poslušalci bogato nagradili s ploskanjem.

Tretji koncert so v veliki dvorani Doma na Vidmu pripravili mladi glasbeniki **Mednarodnega otroškega godalnega orkestra (YEM)**, ki ga vodi **prof. Igor Kuret**. V dopoldanskem času so za učence obeh ilirskobistriških osnovnih šol igrali dela G. F. Händla, J. S. Bacha, I. Ščeka, B. Bartoka in F. Schuberta. Poleg presenetljivo dobrega glasbenega dela se nam je v spomin vtisnil tudi govorni prispevek dirigenta, ki je z izbranimi besedami pri mladih poslu-

šalcih vzbudil veliko zanimanje za resno glasbo, saj je mladi niso kaj prida "deležni" ter po splošnem mnenju tudi ne privrženi. V orkestru, ki je v dveh letih delovanja nastopal v Avstriji, Italiji in Sloveniji, sledili pa mu bodo nastopi v Pragi in drugih krajih že omenjenih držav, nastopajo tudi učenci naše glasbene šole **Mateja Kaluža, Laura Zafred** in **Rok Hrvat** (vsi violina) ter violončelistka **Sanja Bekrič**. Večerni koncert, tretji tega dne (petek, 11. oktobra), je obsegal ista dela. Tudi tokrat so se mladi godalci dobro odrezali in si prislužili dolg aplavz. Največ organizacijskega dela so opravili starši nastopajočih: **Damjana Benigar Kaluža, Irma Zafred** in **Viljem Hrvat**. Pomoč jim je nudila domača ZKO in **Frane Dolgan**, ki je s skromnimi sredstvi prijetno okrasil prizorišče.

Naj na tem mestu zapišem še nekaj mojih opazk, ki niso v čast ne organizatorjem ne občinstvu. V Ilirski Bistrici organizirata tovrstne prireditve le domača ZKO in glasbena šola. Neodgovorno je organizirati tri koncerte enkrat (po večmesečni pavzi). Nuja narekuje, da se bosta morala oba organizatorja povezati, kreirati primerno repertoarsko politiko in uravnovesiti vse elemente: izbrati različne interpretatorje, določiti primerne časovne presledke med posameznimi koncerti, predstaviti različne instrumente, komorne sestave, soliste itd. Tudi informiranje javnosti ni zadovoljivo. Osnova vsega mora biti kakovost. Domači publikli gre zameriti, da vse preveč zahteva znana imena, "zvezde", priznane in popularne skupine, za "ekskluzivne koncerte" pa skorajda nima posluha (to je potrdil tudi slab obisk koncerta Glavina-Stanič).

Kljub dolgoletnemu uspešnemu delovanju glasbene šole nismo znali vzgojiti stalnega poslušalstva. Razkorak med tretiranjem vokalne in razumevanjem instrumentalne glasbe je prevelik, v škodo slednje. Sploh pa je kultura v Ilirski Bistrici razvita preveč enostransko. Pa smo na področju glasbe še kar na dobrem, saj je kar nekaj naših študentov diplomiralo glasbo in so postali priznani pedagogi in umetniki. Druga skrajnost: kdaj je Bistričan(ka) zadnjič študiral(a) na igralski akademiji?!

Za ilustracijo naj zapišem še primer: kljub temu, da je n. pr. **Janez Lotrič** odličen tenorist, priznan po vsej Evropi, smo za Carrerasa pripravljeni plačati tudi dvajsetkrat višjo ceno vstopnice. Snobizem?! Za Lotriča pravijo, da je trenutno eden izmed najboljših interpretov Kalafa (protagonist iz opere Turandot) na svetu! Vse je relativno!

Dimitrij Bonano

RAZSTAVA

Obrazi brez besed

Med 26. septembrom in 10. oktobrom 1996 je bila v sežanski Mali galeriji odprta 6. samostojna razstava **Srečka Srebot**.

Uvejavljani bistriški slikar mlajše generacije **Srečko Srebot** se je to pot predstavil občinstvu z desetimi slikami v kombinirani tehniki, od medijev je uporabil predvsem pastel in akril. Na razstavljenih eksponatih, ki so nastali v letošnjem letu, je slikar upodobil obraze v svojem značilnem psihedeličnem slogu, vendar z opaznimi ekspresivnimi elementi.

Obraz kot tematika je konstanta Srebotovega likovnega ustvarjanja. Obraz je v podzavestnem mišljenju ljudi odraz človekove duše, podoba njegovega notranjega življenja, njegova upodobitev pa, še posebej če ne odslkava stvarnega obraza, je seveda tudi odsev umetnikovega snovanja in njegove motivacije.

Srečkovi obrazi izražajo melanholijo in vizionarstvo, nekakšno ekscentrično nostalgijo po sanjskih svetovih in izginulih časih, začuden so in nekoliko šokirani kot nekdo, ki je nenadoma predstavljen v tuje okolje. So kot popotnik, ki ob pogledu na neznano pokrajino obnemi in se ji približa le s svojim molčečim zrenjem in so obrazi

POLARNA ŽENSKA, MEŠANA TEHNIKA, 100 x 70 CM, 1996

ljudi, ki ne razumejo več frenetične zmedenosti tako imenovanega realnega življenja, vendar dojemajo skrite, a silne in bistvene procese obstanka sveta, v katere človek lahko, ne da bi jih mogel razumsko doumeti, le strmi in se jim čudi brez besed.

Ivan Valenčič

GLASBA

Oživitev bistriškega pihalnega orkestra

Se še spominjate bistriške "pleh bande"? Predstavlja zanimivo področje naše preteklosti. Tokrat ni namen, da bi temeljitelje obdelali ta del naše zgodovine, nastopov orkestra ob različnih praznikih, koncertov, dirigentov, kot so bili Davor Škubonja, Lojze Gartner (Dorin), Ivo Čargonja in seveda množice instrumentalistov ... Žal usoda ansamblu po dolgih letih delovanja in novih problemih ni bila naklonjena. Orkester je počasi ugašal in končno smo si morali za posebne priložnosti "posojati" Postojnčane, Koprčane, Pihalni orkester milice iz Ljubljane, Nabrežince in druge.

Zadnjih deset let pa se čedalje bolj zavedamo, da brez domačega pihalnega orkestra enostavno ne gre. Pobuda, nastala na ilirskobistriški glasbeni šoli in Zvezi kulturnih organizacij, se je začela počasi udejanjati. Poskus, da bi pridobili "stare" muzikante, ni uspel. Ravnatelj glasbene šole Laszlo Balazs se je problema lotil drugače - na šoli so zaposlili pedagoga za poučevanje pihalnih in trobilnih instrumentov, tolkal ..., skratka, pripravili so vse, kar je potrebno za ustanovitev tovrstnega glasbenega kolektiva.

Gonilna sila je bil od samega začetka znani dirigent prof. Josip Grgasovič. Priprave so se pričele pred štirimi leti, s prvimi skupnimi vajami, na katere so pritegnili kakih 30 instrumentalistov, vsi so učenci glasbene šole, pa so pričeli pred dobrim mesecem dni. Zasnova orkestra je prilagojena današnjim potrebam, saj so vanj vključili tudi bas kitaro, kitaro in klaviature. "Uradno" so me zaprosili, naj zapišem še napoved: Pihalni orkester glasbene šole, ki ga vodi prof. Josip Grgasovič, se bo domačim ljubiteljem tovrstne glasbe predstavil ob koncu letošnjega leta. Glede na to, kar sem slišal na vajah, jim gre verjeti.

Grgasovič je omenil nekaj problemov, zlasti premajhno učilnico, v kateri vadijo enkrat tedensko. Nujno bi bilo pritegniti še nekaj mladih, čeprav so že zdaj zastopani skoraj vsi instrumenti, manjkajo pa jim pulti, ki niso poceni, in primerno notno gradivo. Ravnatelj Laszlo Balazs je dodal, da orkester ni samo stvar glasbene šole in da pričakuje podporo od domače ZKO, dolgoročno pa predvsem od občinskega sveta.

D. B.

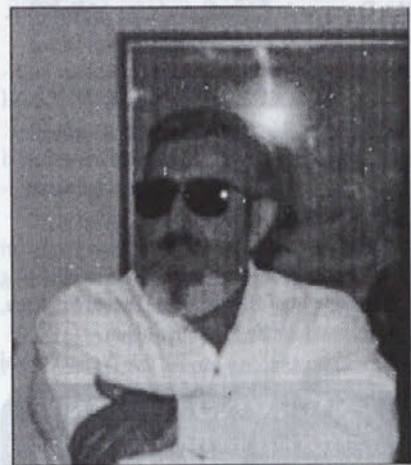

Člani pihalnega orkestra glasbene šole se pripravljajo na svoj prvi nastop.

RAZSTAVA

Razstava oljnih pastelov Murisa Čorbića

V Galeriji na Vidmu je bila do 12. oktobra 1996 na ogled izjemno zanimiva razstava likovnih del Murisa Čorbića, umetnika, ki sicer živi in dela na Reki, kamor se je vsled vojne deportacije preselil iz rodne Banja Luke. Svoja dela je velikokrat razstavljal na področju nekdanje Jugoslavije, v Sloveniji, pa tudi po različnih evropskih državah; sodeloval je na številnih kolonijah in bil večkrat nagrajen. Bil je član najrazličnejših likovnih združenj, od leta 1994 pa je tudi član International Association of Art UNESCO.

Ciklus oljnih pastelov, s katerimi se je predstavljal tokrat, je nastal v zadnjem letu, pridružuje pa se mu še nekaj platen in del iz prejšnjih let. Naslovil ga je "Sledi življenja", z njim pa odstira pogled na svoje globoko in prizadeto doživljanje vojne, ki se skriva v fantastičnih, barvno razkošnih plavajočih krajinah.

To so svojevrstni imaginarni prostori, polni senzibilnega in duhovnega naboja. Znotraj stiliziranih, shematičnih figurativnih oblik, ki jih praviloma močno začrta z rdečo barvo, se rojeva brezštevna igra barvitih pastelnih lestvic, črtic in drobcev. Kot bi tkal dragoceno tkanino svojega življenja in jo osvetljeval na sto in en način, kot

bi hotel prepsnjen izsek in neke krajine dvigniti v sanjske rožnate oblake in valove. Take se zdijo slike na prvi pogled, a v sebi nosijo pomenljiva, skrita sporočila usode. Ali gre za nostalgijo, za slikanje sanj, ali hudih, z zrelostjo prepredenih doživetij in slutenj?

V slikarski interpretaciji Murisa Čorbića ne zasledimo ponavljanj, redkeje morda variacije na temo doživetja, saj se tudi sledovi življenja ne ponavljajo. Ti skoraj pravilni pejzaži ne poznajo

časa, čeravno so odsev sveta in nekega časa, ki je v slikarju zaznamoval silna doživetja. Te plavajoče krajine ne kažejo le slikarjevih doživetij in občutij, temveč so tudi preneseni pomeni stvari, ki se izmikajo in odmikajo. Vsaka od teh sicer abstraktnih kompozicij je uglašena v svoji barvni lestvici, za razliko od ekspresivnih platen, ki kričijo svojo bol v barvah in figurah. V slikarskem, sicer sodobno usmerjenem izrazu avtorja pa ne moremo spregledati njegovih korenin, kulture in zgodovine, ki jo pretanjeno vpleta v pripoved in nenazadnje figure ženske, kot simbola nekega ponovnega rojstva in življenja.

Razstava je bila vsekakor nekaj novega in drugačnega in vredna ogleda.

Polona Škodič

SLEDI ŽIVLJENJA II., OLNJI PASTEL, 70 x 100 CM, 1995

POEZIJA

Ismet Bekrić
Mesto-poet

Mesto na dlani,
odprtih cest,
kdor enkrat pride,
mu je vedno zvest.

Na hrib svobode
ko boš prišel,
breze boš bratec,
vsega boš del.

Ko si pa daleč,
v dušo poglej;
boš slišal šepet
snežniških vej.

Mesto-prijatelj,
mesto-poet,
vsakomur daje
ljubezni cvet.

Burja, zvonovi
in pesmi ptic,
tukaj zaslišiš
dobrote klic.

Mesto na dlani,
odprtih src,
vedno nas čaka
naš - Bistr'c.

Na odprtju slikarske razstave Murisa Čorbića je pesnik Ismet Bekrić prvič prebral svojo pesem "Mesto-poet". Nastala je letos poleti, posvetil pa jo je vsem tistim, ki ne živijo več v svojih rojstnih krajih ter tistim, ki svoje rojstne kraje premalo cenimo in se tega pogosto niti ne zavedamo. Ismet Bekrić je že navezal stike z enim od mladih slovenskih komponistov, ki bo pesem uglasbil. Avtor besedila pričakuje, da jo bodo prepevali domači osnovnošolski pevski zbori. Pesem "Mesto-poet" še ni bila javno objavljena.

8. OTROŠKI EX TEMPORE

Tokrat v zgornji dolini reke Reke

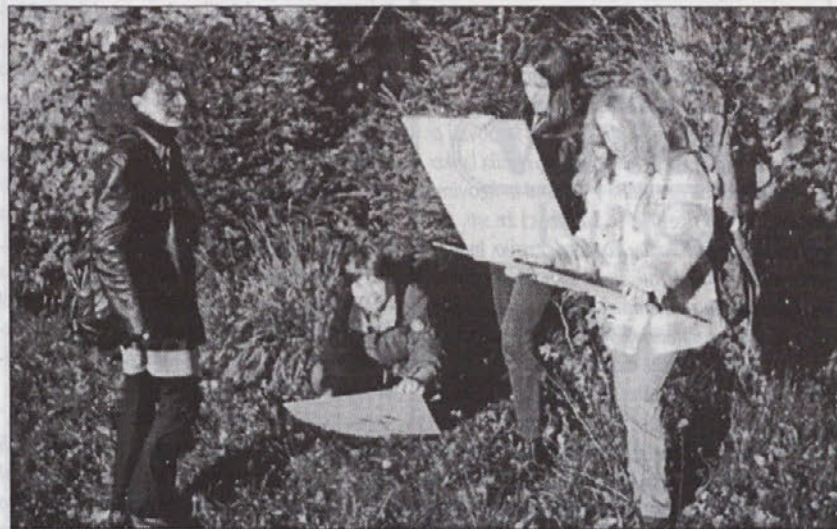
Z nekoliko zamude zaradi slabega vremena sta Planinsko društvo Snežnik iz Ilirske Bistrice in domača ZKO v petek, 25. oktobra, organizirala 8. srečanje mladih likovnikov z naslovom "Ex tempore Snežnik '96". Osnovnošolci so v prejšnjih letih na svoje risbe, lepljenke, akvarele itd. prenašali lepote Snežnika, Sviščakov, Gomancev, Mašuna, Črnega dola, Prema in starega dela Bistrice, letos pa so slikali motive iz zgornje doline reke Reke.

Srečanja se že vrsto let udeležujejo učenci iz vseh šol naše občine, tradicionalni gostje pa so njihovi vrstniki iz območja Kvarnerja. Osnovna šola Podgora Kutežovo je letos gostila nekaj manj kot 60 mladih likovnikov iz dvanajstih osnovnih šol ilirskobistriške in postojnske občine ter sosednje Hrvaške (Opatija, Viškovo, Reka).

Mladi likovniki so letos še posebej izkoristili lep sončen dan. Na njihovih delih, razstavili so

jih v kuteževski osnovni šoli, je bilo veliko čudovitih jesenskih barv pokrajine ob Reki in arhitekturne dediščine vasi Kutežovo, Zabiče, Trpčane in Podgraje.

Organizatorja sta se letos odločila, da srečanje ne bo tekmovalnega značaja in da je bolje, če mlade prepustita zgolj njihovi ustvarjalnosti. Dela mladih slikarjev bodo v prihodnjih mesecih razstavljena na Ilirskobistriškem in na Reki.

GLASBA

Pesem jih druží

V petek, 25. oktobra, je pevska skupina Vasoalec iz Rečice pri Ilirski Bistrici sodelovala na koncertu na Zametu pri Reki. Na povabilo znane pevske skupine Nokturno iz Zameta, s katero so navezali prijateljske stike že pred letom dni, se je udeležila koncerta, na katerem so sodelovali: domača klapa Nokturno, klapa Kornarija iz kraja Marušiči pri Umagu, kitarist Raul Devjak in domači pesnik-amater Darinko Jugo, ki je do solz nasmejal prisotno občinstvo. Kot zanimivost naj omenim repertoar vseh sodelujočih, v katerem so bile zastopane slovenske, dalmatinske in pesmi sosednje Istre. Sodeč po navdušenju, ki so ga pokazali vsi sodelujoči na tej prijetni glasbeni prireditvi, se bo prijateljevanje pevcev in glasbenikov prav gotovo še nadaljevalo.

Dimitrij Grlj

NOVOSTI V KNJIŽNICI

Leposlovje za odrasle

Bach, R.: Eno; Erh, S.: Skrite zgodbe iz Prepovedanega mesta; Grafenauer, N.: Vezi daljav; Jabes, E.: Knjiga vprašanj; Kopač, F.: Recital srca; Kovič, K.: Profesor domišljije; Muschg, A.: Prstan; Osojnik, I.: Razglednice za Darjo; Paljk, J.: Nemir; Peternelj, J.: Štirideset let pozneje; Zupan, D.: Naber mi ledenih rož.

Strokovna literatura za odrasle

Astrološki priročnik za vsakogar; Elliot, M.: Da bo vaš otrok varen: praktični vodnik za pogovor z otroki; Zbirka Kitajski horoskopi; Pomoč človeku v stiski; Redfield, J.: Celestinska prerokba; Švajncar, M.: Etika; Urbančič, I.: Zaratustrovo izročilo; Young, L.: Govorica obraza; De Mello, A.: Hoditi po vodi; Lorber, J.: Škof Martin; Mednarodni znanstveni simpozij Reformacija na Slovenskem; Faber, A.: Kako se pogovarjamo z otroki in kako jih poslušamo; Hamza, N.: Politički

horoskop; Hribar, S.: Svet kot zarota; Kovačič, T.: Vse o poroki; Kožar, A.: Obvladajmo bolniško; Lipovec, B.: Izterjava dolgov v teoriji in praksi s primeri; Sirc, L.: Iščemo podjetnike: zgodba o premajhnem uspehu v Sloveniji; Slovenija. Zakoni itd.; Svetovna konferenca o ženskah; Vodušek, V.: Tretja balkanska vojna: dosje 1989-1996; Babič, V.: Holografija; Boohan, R.: Energija in spremembe; Hribar, M.: Analiza reakcij med visoko-energijskimi delci; Apih, J.: Oglašanja v A-duru; Bonomo, G.: Velika knjiga o mesu; Omahen, M.: Recepti za bihrano; Osolnik-H., J.: Nega las in lasišča; Owen, B.: Ozdravitev neozdravljivega; Urbanc, D.: Denar kot merilo uspeha; Lerche, R.: Veščine javnega nastopanja; Pogačnik, J.: Ponoreli kompas; Grdina, I.: Celjski knezi v Evropi; Piekalkiewicz, J.: Prva svetovna vojna; Steiner, B. K.: Koroška; Strnad, J.: Fiziki; Škof Anton Martin Slomšek; Vovko, A.: Nasmejana zgodovina; Zgodovina sveta; Zidar, T.: Retorika: moč besed in argumentov.

»Na Snežnik, na Snežnik!«

Pred nekaj leti mi je planinski prijatelj ob srečanju kar na cesti potisnil v roke dvoje orumenelih listov, iztrganih iz kdove katere stare knjige, rekoč: "Na, vzemi! Tule nekaj piše o Snežniku. Gotovo te bo zanimalo, saj vem, da ti je Snežnik pri srcu!" Že od daleč in brez očal sem prebral naslov, opazil nekaj fotografij s Snežnika, morda celo z očmi preletel besedilo, se zabvalil, lista pa doma odložil in ... pozabil. Pozabil na dogodek, prijatelja in odložena lista.

Pred kratkim pa sta mi lista, še bolj porumenela kot sem ju dobil, znova prišla v roke. Bral sem:

Srečko Baraga:

Na Snežnik, na Snežnik! (Potopis.)

"O ti, oče in velikan med notranjskimi pritlikavci! Kako nesrečno si se vsedel v južni kot Loške doline, da si nam zaprl tople, nežne sapice, ki silijo z Jadranskega morja na Kranjsko. Da si ti zamenjal svoje mesto z majhno in zapuščeno Križno goro, žvižgali bi Notranjci na vipavca in terana, saj bi še kipeči, rezki istrijan ne bil kos lahki notranjski kapljici. Tako pa še kislice nimamo. O, pač, iz lesnik stiskamo ocet, ker jabolčnik tudi ni kaj prida. Ali je treba, da moramo kupovati o veliki noči oljke veje in lovor, ko bi bila lahko vsa Loška dolina ozaljšana z oljkami in figovimi drevesi? Pa kaj fige! Fig so Notranjci že siti, saj jim vsi kažejo fige, kadar koga kaj prosijo. In vsega tega si krivi ti, Snežnik, ker si tako skop z gorkoto, a radodaren z mrazom. Koliko strahu vlijaš v srca starotrkov faranov! Noben faran ne dene prej na rame ne kose ne motike, preden se vprašuje ne ozre nate. Kadar se tvoja glava leskeče na sinjem južnem nebu, z veseljem pohiti na polje. Kadar pa se pokriješ s kapo in mrko gledaš na Loško dolino, tedaj vsak faran ve, da se nam z nebes le slabo obeta. Zato te pa Notranjci tako poredkoma obiskujejo."

ob podnožju Snežnika v Klano. Strahoma se približamo španskemu jezdecu. V hipu nas obkoli petnajst financarjev.

"Punce, pokažite svojo diplomatsko sposobnost! Lica na smeh. Približajte se jim, tem kalinom, sicer bo vse v vodo padlo," sem bodril svoje izletnice, ki so molčale kot grob, medtem ko so prej vso pot jezik vrtele. Začel sem jih predstavljati imenoma, pa sem jim vsa imena zmešal. Mici sem predstavil za Anico, Lojzko za Marjeto, Meto za Reško itd. Strah je naredil svoje. Vendar je bila ta pot rešilna. Vroča južna srca so se razvnela ob plahih pogledih prosečih nedolžnih obrazov. Lepa beseda lepo mesto najde, pravi ljudska modrost. Razvnel se je pravi babilonski razgovor. Drug drugega nismo razumeli in vendar smo se sporazumeli. Za hišo so dekleta zagledala balinišče in se pohvalila, češ da znajo balinati. To je južnjake še bolj razgrelo. Povabili so dekleta na balinišče. Prav v tem trenutku pa me je vprašal nekakšen višji, kje imamo potna dovoljenja. Očitno je hotel opraviti vse uradne zadeve prej, preden bi se pričela zabava.

"O, tri sto petelinov! Zdaj bo, kar se ni bilo," sem si mislil. Kar mravljinčji so lezli po meni. Ali naj mu povem, da nimamo nobenih legitimacij? To bo zguba. V stiski človek čudeže dela. Hitro potegnem iz žepa listino in mu pomolim člansko

"Slovenska pesem se iz nizkega kraškega borovja tik pod vrhom Snežnika razlega proti Jadranskemu morju", Slovenčev koledar 1945, str. 122. Prof. Srečko Baraga je drugi z leve (brez pokrivala); pred njim je Nada Strle, desno Slava Štucmanova, pa Vilko Grlj st., Jože Lenarčič, Milan Šajn, brata Lado in Frane ter njuna sestra Lidija Petrič.

Ko bi ga mogel preplavati, bi bil tik pod vrhom. Pristavil bi lestev in splezal na vrh. Vodnik pa nas mirno pouči.

"Še dobro uro in bomo na vrhu. Moramo preiti na južno stran in po robu na vrh. Bor je neprehoden. Pod njim se skrivajo veliki prepadi."

Kdo ve, če bomo prispeli na vrh. Vetrovi se bijejo med seboj kakor divje pošasti. Nekaj časa zmaguje sever, nato zopet jug. Kateri bo zmagal? Oba prinašata dež.

Na vrhu! Utešeno je naše hrepenenje, niso pa izpolnjeni naši upi: Človeška moč je premagala naravo, toda kruta narava se je neusmiljeno maščevala. Niti enega pogleda na modri Jadran nam ni privoščila. Z bliskovito naglico se je bližal dež. Iz daljave se je čul voz sv. Elije. Strele so švigale z nebes. Nevarnost prihaja.

Ničesar nismo videli. V naglici smo prečitali napis, ki je bil vdolan v zidan, meter visok steber, posvečen nekemu d'Anunnziu. 'Monte Nevoso - 1796 metrov', to edino nas je zanimalo, potem pa smo jo ubrali hitro nazaj, vendar je bil dež hitrejši kot mi. Pral nas je, da bi se morali kamnu smiliti. Pa se nismo nikomur, zakaj prej kot v treh urah smo bili že v Leskovi dolini, mokri kot miši, seveda. Pa kaj to! Še vse bi človek prenesel, samo ko ne bi srečaval tistih škodoželjnih pogledov in tista neumna vprašanja.

"Kje ste bili, ljudje božji, kje?" se zaleti vsakdo vate."

Drugi se je avtor odpravil na Snežnik šele čez približno devet let, verjetno leta 1935. Tokrat sta ga spremljala prijatelj Janez in vodnik. Slabo vreme jih je ustavilo že v Leskovi dolini, domov pa so se vrnili razočarani in po bližnjicah, "da so se izognili jeziku".

Zadnjič se je naš potopisec odpravil na Snežnik sredi avgusta leta 1941, ko se je vojna vihra razplamela v vsej svoji silovitosti. Jugoslavije in stare meje ni bilo več. Vse tja onkraj Ljubljane je bila že Italija.

"Pot je bila vsa spremenjena. Cesta razrita, ob sredi žica, španski jezdec, luknja pri luknji, vse sami sledovi naše aprilske šale. Obodar je vedel za vsako mesto, kjer so stali topovi, naperjeni proti Loški dolini. Moj Bog, če bi vsi bruhali ogenj in železo na Loško dolino, bi jo spremenili v enem tednu v prah in pepel. No, čas je to prepustil drugim.

Malo pred knežvo bajto smo našli Kastavce, ki so delali novo cesto pod snežniški vrh. Bila je že noč. Ravno so natepali polento in zelje. Mi smo se zatekli v bajto, ki je že kazala sledove vojne. Kamor prej ni smela stopiti noga navadnega zemljana, je vdrla roka brezobzirnega vojaka. Vse je bilo na stečaj odprto.

Ob dveh zjutraj smo bili že na nogah. Zopet smo jo mahnili po stari kneževi cesti čez tri Kalice. Bila pa je tako porasla, da smo jo komaj sledili. Okrog pete smo bili že na vzhodnem robu Snežnika. Presenetilo pa me je, da ni bilo več ozke steze, ampak široka, od konjskih kopit razrita pot. Ozrem se proti vrhu. Za božjo voljo, kaj vidim? Tik ob vrhu stoji visoka, enonadstropna hiša.

"Ljudje božji, pogledjte, planinski dom! Le katero društvo ga je postavilo? Ilirska Bistrica ali Št. Peter?"

Vstopimo v sobe. Veliko izletnikov bodo sprejele. Veter neusmiljeno vleče skozi nezadela okna. Poiščimo zavetje! V levem vogalu stoji za silo obita shramba. Tu notri bodo najbrž zidarji. Pokukam skozi prislone deske. Na tleh se tišče

štirje starejši možje. Tresejo se kakor sestradani psi. Očitno jih zebe. Sunkovit razgovor spremlja južna kletvina. Aha, Italijani so. Že ta nedolžni veter vam je tako zlezel v kosti, kaj bo z vami, kadar pridejo sredozimci sv. Anton, sv. Neža, sv. Pavel. Kaj boste pa takrat rekli?

"Kdo pa gradi ta planinski dom?" sem stresal radovednost nad njimi.

"Kakšen dom? To bo vendar protiletalska opazovalnica."

Po kratkem okrepčilu smo splezali na vrh. Samo še 5 metrov je do vrha. Streha sega prav do vršičke.

Ko smo bili že napasli svojo radovednost, je prispela večja družba fantov in deklet. Bil so iz Jelšan, Ilirske Bistrice in okolice. Ko smo se pobratili, smo se vsedli v borovje in peli slovenske pesmi. Nikdar še ni tako zmagoslavno donela slovenska pesem z vrha Snežnika kakor ta dan. To ni bila pesem obupanca, ampak spev radostnih src. Hej, Slovenci, kje je naša kri?"

Vesela družba fantov in deklet iz Starega trga, Ilirske Bistrice, Jelšan in okolice na Snežniku sredi avgusta 1941. Prof. Srečko Baraga je v sredi, pokrit s klobukom. Originalno fotografijo brani Vilko Grlj ml. (Cesarjev) iz Trnovega.

Kako zvedeti kaj več o avtorju Srečku Baragi, pa o dogodku pred več kot pol stoletja? Spraševal sem pri bistriških planinskih družinah, pri starejših Jelšancih. Nič, čeprav je bilo mogoče s slik prepoznati vsaj nekaj Bistričanov.

Pri odkrivanju avtorja potopisa in knjige, kjer je bil zapis objavljen, sem imel več sreče. Da je bil naš potopisec iz Loške doline ni bilo dvoma. V Ložu in Starem trgu sem v telefonskem imeniku odkril kar štiri naročnike z enakim imenom. S prijaznim pismom sem jih pobaral, če jim je Srečko Baraga poznan in kaj vedo o njem ter zapisu. Prvi se mi je že čez nekaj dni oglašil avtorjev nečak Bojan Baraga iz Loža - sporočil je, da gre za njegovega strica prof. Srečka Barago, rojenega v bližnji Šmaratni.

Odprla se je nova knjiga z novimi podatki in novo življenjsko zgodbo o Srečku Baragi, bistrem kmečkem fantu, marljivem trgovskem vajencu na Reki, odličnim dijakom na kočevski gimnaziji, študentu filozofske fakultete v Beogradu, diplomiranim profesorju in pedagogu v Varaždinu, Novem mestu, na Ptuj, v Mariboru, na Jesenicah in v Ljubljani. Po doktoratu na ljubljanski univerzi je prevzel učiteljski tečaj v Idriji in osnoval enotni gimnazijski razred. Neposredno po končani vojni se je umaknil na Koroško, bil s slovenskimi begunci v taborišču Monigo pri Trevisu in tam ustanovil slovensko begunsko gimnazijo. V oktobru

1945 ga je zavezniška vojna uprava imenovala za strokovnega svetovalca slovenskih ljudskih in srednjih šol v coni A. Leta 1948 je odpotoval v Argentino, kjer je deloval v mnogih slovenskih družinah vse do smrti leta 1977. Njegov sin Srečko Baraga ml., ki živi v Avstraliji, je spomine na burno življenje svojega očeta zbral v drobni knjižici, ki jo je lani izdala Slovenska prosvetna matiča v Trstu. Podatke o prof. Srečku Baragi, njegovem življenju in delu najdemo tudi v prvem sponiču Primorskega slovenskega biografskega leksikona goriške Mohorjeve družbe, izdanega v Gorici leta 1974.

Kmalu pa se mi je ogasila tudi Danica Baraga iz Starega trga pri Ložu in sporočila, da je omenjeni članek prof. Srečka Barage izšel v Slovenčevem koledarju za leto 1945 in da ga hrani tudi sama. Z veselo novico se je oglašil tudi moj prijatelj Vilko Grlj ml. (Cesarjev) iz Trnovega, ki je na sliki v članku prepoznal svojega očeta. Prišel mi je še fotografijo, posneto isti dan na vrhu

Prof. Srečko Baraga: "Pogled na notranjski Snežnik s Travnice gore", Slovenčev koledar 1945, str. 119.

Pa saj to je prekrasen opis obiska Snežnika! Pa fotografije z njegovega vrha, na katerih prepoznavam postavbe bistriških planincev. Omenjen je čas pred sedemdesetimi, šestdesetimi in petdesetimi leti, ko komaj kaj vemo o planinstvu na Snežniku. Le kje je bilo to objavljeno? Kdo je vendar podpisani Srečko Baraga? Bogastvo besednega zaklada in slikovita pripoved pričata o tem, da gre za mojstra pisane besede. Požiral sem tekst, slikovit, duhovit, da, celo nagajiv, ki je v opisih političnih in vojnih razmer v času obiska Snežnika poln optimizma in domoljubnega zanosa.

Iz zapisa zvem, da se je avtor v družbi prijateljev in sosedov z druge strani Snežnika kar trikrat odpravil na našo skupno goro. Prvič v avgustu leta 1926, ko je vodil s seboj štiri dekleta iz Loške doline. Planinska družina je krenila na pot izpred gradu Snežnik. Pred Leskovo dolino so morali prekoračiti jugoslovansko-italijansko mejo in to v velikem strahu, saj niso imeli nobenega 'permeša'. Onkraj Horvatovega hriba, na cesti v Leskovo dolino, so naleteli na jugoslovanskega stražnika. Ni jih ustavljal, verjel jim je na besedo, da ne tihotapijo tobaka. Do italijanske meje so imeli še petnajst minut.

Čitam:

"Cesta se prav lahno spušča proti Leskovi dolini. Vse naokrog sam gozd. Visoke jelke na levi in na desni strani ceste. Prav počasi smo vlekli trudne noge za seboj. Srce nam je lezlo navzdol. Drug drugega smo silili naprej. Vsa teža odgovornosti je padla name. Kar zagledamo pred seboj visoko leseno hišo tam, kjer se cesta odcepi v Leskovo dolino in pelje potem čez Mašun, Knežak in Zagorje v Št. Peter. Na levo pa vodi cesta

izkaznico športnega kluba 'Ilirije'. Mož je nekaj časa obrača - bila je lepo ohranjena - in nazadnje le opazi besedo k l u b. To je bila edina beseda, katero je razumel. Tedaj pride 'maresciallo'. 'Ali imajo vse dokumente v redu?' In ko je čul pritrdilen odgovor, nas je lepo povabil v hišo. Hvala Bogu, bitka je bila končana. Tedaj pa so dobile glavno besedo moje izletnice. V dveh urah so znale vse štiri italijansko. Prepustil sem jih lastni diplomatski sposobnosti, sam pa sem šel poiskat vodnika."

V želji, da drugi dan dosežejo vrh Snežnika še pred sončnim vzhodom, so hiteli do Mezališča in v trdni temi prišli do knežje bajte na Gašperjevem hribu.

"Nismo spali. Ponoči je nastal vihar, da so se bukve lomile. Veter je tulil kakor sirena. Ugibali smo, kaj bi storili. Nazadnje smo se le odločili, da gremo na vrh, pa četudi padajo preklje. Pograbili smo vsak po eno gorečo poleno in se zvrstili drug za drugim v strm hrib. Steza je bila že močno porasla, kar je pričalo, da je bil redek gost, ki bi obiskal Snežnik. Drevje postaja vedno redkeje, smreke in jelke se popolnoma izgubljajo, le dolge tanke bukve samevajo tu in tam. Pri treh Kalicah je malinovje že redkeje in kmalu se izgubi. Nato je sama golota.

Medtem se je začelo že svetlikati. Toda vihar je besnel vedno huje. Zdaj pa zdaj nas je zajela gosta megla. Vmes so se pojavljale debele kaplje. Nazadnje smo dospeli pod vrh. Nemo je štrlel v nebo in kljuboval besnečemu viharju. Veličasten je pogled na Snežnik v viharju. Vse naokrog nizek bor. Kamor seže oko, ne vidiš drugega kot bor, ki prihuljeno čepi na zemlji. Zdi se ti, kakor da gledaš nepregledno morje pred seboj.

Snežnika ob srečanju mladih Bistričanov in Jelšancev z izletniki iz Starega trga, ki jih je vodil prof. Srečko Baraga davnega avgusta leta 1941. Sledila so leta krvave druge svetovne vojne, ki je močno posegla tudi v veselo planinsko družino s slike na vrhu Snežnika.

Avtor se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri zbiranju podatkov za pričujoči sestavek, poleg omenjenih tudi Darinka Šajn, Tonetu Knafelcu, Miji Šircelj, Minki Pahor in drugim.

Vojko Čeligoj

NAGRADNO VPRAŠANJE

Snežnik so že leta 33 pr.n.št. omenjali tudi kronisti rimskih osvajanj cesarja Oktavijana. Tuja imena so mu kasneje dajali še Nemci, Italijani in celo Hrvati.

Med bralci, ki nam bodo do 15. novembra 1996 sporočili vsaj dvojice tujih imen za Snežnik, bomo izžrebali nekoga, ki bo eno leto brezplačno prejemal naš mesečnik.

ODGOVOR

Prvi domači časopis, ki ga je urejal Frane Tomšič, je bil SNEŽNIŠKA MLADINA. Do 15. oktobra smo prejeli samo en pravičen odgovor, zato žrebanje ni bilo potrebno.

Snežnik bo eno leto brezplačno prejemala VLADIMIRA BAŠA iz Ilirske Bistrice.

KINOLOŠKI KOTIČEK

Vesti iz Kinološkega društva Ilirska Bistrica

Mesec je naokrog in ljubitelji psov se ponovno javljamo z vestmi iz "pasjega sveta". Konec septembra je Uprava za notranje zadeve Postojna organizirala državno prvenstvo službenih policijskih psov, ki so se preizkusili v vajah poslušnosti, obrambe in napada, iskanja mamil in eksploziva ter iskanja izgubljenih oseb. Tekmovanje je potekalo v Postojni in njeni okolici. Udeleženci smo bili tudi člani Kinološkega društva Ilirska Bistrica. Ne kot tekmovalci, predstavili pa smo društvo, rezultate njegovih članov, kratko triletno zgodovino delovanja in cilje, ki smo si jih zastavili v prihodnosti.

Z ekipo petih psov so člani društva (Jadran Psič, Milena Urh, Bojan Lovc, Primož Mavrič in Franc Boštjančič) prikazali vaje poslušnosti in spretnosti psov, za kar so bili nagajeni z aplavzom več sto gledalcev, ki so se zbrali na tribunah športnega parka v Postojni. Še posebej pa so bili deležni toplega aplavza najmlajši člani društva (Alma Zejnulović, Milena Jenko, Ambrož Valenčič in Alenka Belčič) z najmlajšimi kužki - malošolarji, ki so pokazali, kaj vse so se naučili v nekaj urah druženja, še več pa, kako veliko potrpljenja in dela je potrebno vložiti v psa, da ga primerno vzgojimo in pozneje tudi izšolamo. Celoten nastop članov društva je zelo dobro povezoval g. Jože Vi-

tudi mlačno, saj ves čas potrebujejo dovolj tekočine. Tudi če bo zoprnno vreme, bomo z njimi odšli na sprehod in se tudi sami razgibali. Svoje kužku posvetimo dovolj pozornosti, saj potrebuje naše nežnosti. Vračal nam jih bo in nam razveseljeval dan, v to bomo prepričani.

Zopet smo pri nagradnem vprašanju. Najprej povemo, da je na nagradno vprašanje iz prejšnje številke pravilno odgovorila Maja Psič in si prislužila paket hrane za njenega kužka, kot drugo skrivnostno nagrado pa smo Majinim staršem podarili zaščitno mrežo za avtomobil, tako da jim kuža ne bo mogel skakati po vsem avtomobilu, pa še varneje bo zanj.

Člani Kinološkega društva Ilirska Bistrica in njihovi psi na zaključni prireditvi v Postojni.

dic, doktor veterinarske medicine, sicer priznan kinološki strokovnjak in sodelavec TV oddaj o živalih. Je tudi znanec bistriških kinologov, saj je našim članom že predaval o vzgoji psa, o njegovi socializaciji, o prehrani, boleznih in marsičem drugem. Ob zaključku prireditve je predsednik kinološkega društva prejel posebno priznanje, ki ga je društvu za pomoč in sodelovanje pri izvedbi prvenstva v imenu g. Andreja Štera, ministra za notranje zadeve, izročil njegov namestnik.

Blizajo se vse hladnejši dnevi in noči, zato je prav, da lastniki psov poskrbimo za svoje ljubljence. Za tiste, ki bodo vso zimo zunaj na prostem, bomo pripravili izolacijo hišic ali prostorov, v katerih spijo. Za to bomo uporabili otepe slame, koruzne snope, izolacijske pene. Poskrbeli bomo, da bodo psi imeli svežo vodo, v hladnih dnevih

Nagradno vprašanje, za katerega še vedno velja, da bo nagrado dobil tisti, ki bo prvi sporočil pravičen odgovor na telefonsko številko 41-310, je naslednje: **NAŠTEJTE NAJMANJ 5 PASEM PSOV, KATERIH PRVA ČRKA SE ZAČNE NA B!** Prepričani smo, da ne bo preteško.

V kinološkem kotičku uvajamo tudi posebno rubriko **VI SPRAŠUJETE - MI ODGOVARJAMO**. Če imate kakršnekoli težave in ne veste, kako ravnati z vašim kužkom, ali pa vas zanima karkoli iz zgodovine psov (podatki o pasmah itd.), pišite na naslov **KD Ilirska Bistrica, Brce 7, 6250 Ilirska Bistrica**, lahko pa tudi na uredništvo Snežnika s pripisom "Za kinološki kotiček" in skušali vam bomo odgovoriti že v naslednji številki.

Bralcem Snežnika in ljubiteljem psov prisrčen kinološki pozdrav.

(vš)

Ektoparaziti - zajedavci na koži in dlaki

Ušivost in dlakožeri

Oboji so brezkrilni insekti; jajčeca odlagajo na dlako in so trajni kožni zajedalci. Njihov razvoj traja 14 - 21 dni.

Uši se največ zadržujejo na glavi, za uhlji, okoli zadka. S sesanjem krvi povzročajo poškodbe kože, srbeče izpuščaje in slabokrvnost gostitelja.

Dlakožeri pa žro dlako in epitelijske celice. Na živali se to vidi, kot bi bila zastržena na določenih mestih. Tukaj je koža tudi prhljajasta. Tudi s to nadlogo se spoprimemo z različnimi kontaktnimi insekticidi.

Klopi

Spadajo med velike parazite (0,2 do 1,5 cm). Tudi klopi se razmnožujejo z nepopolno preobrazbo, kot garjanci in bolhe. Samica se potem, ko se napije krvi, spusti z živali na tla in najde kakšen skrit prostor, kjer izleže jajčeca, nato pa pogine.

Iz jajčec se razvijejo ličinke, ki se preobrazijo v nimfe, te pa v odrasle klope. Vse te tri razvojne oblike so gibljive in vse so lahko okužene in prenašajo bolezni. Vsaka mora vsaj enkrat sesati kri, da se lahko razvije v višjo obliko in tudi samica izleže jajčeca šele potem, ko se napije krvi.

Samice sesajo kri, zelo so požrešne in lahko zrastejo na petkratno velikost. Samci sesajo zelo

malo. Za klopovo aktivnost sta pomembna toplota in vlaga, glavna sezona je od pomladi do jeseni.

Pri nas se pojavljajo klopi iz rodu *Ixodes* in so v bistvu tri gostiteljski paraziti: jajčeca so na listju, ličinke parazitirajo na plazilcih (kače, kuščarji), nimfe so na malih gozdnih sesalcih in pticah, odrasli klopi pa na divjih in domačih živalih ter človeku. Celotni razvojni krog lahko traja tri leta in več.

Klop svojemu gostitelju škoduje na ta način, da pri sesanju krvi gostitelja prenaša različne povzročitelje bolezni (klopni meningoencefalitis in lymfska borelijoza).

Ker klopi preživijo na svoje žrtve na obronkih gozda, v grmičevju in travi, je treba psa po vsakem sprehodu temeljito pregledati in morebitne klope odstraniti. To storimo najlažje tako, da jih prej premažemo z oljem in zavrtimo v desno. Ko klop najde svojega gostitelja, nekaj časa leze po koži in išče primerno mesto, kjer se bo zagrizel (najraje na zgornjem delu glave, vratu, okolici ušes, lahko zleze v uho). Težava je v tem, da je klop, preden začne sesati kri, zelo majhen in ga zlahka spregledamo, zato je najboljša obramba pred klopi preventiva. Zelo učinkovite so tudi ovratnice, ki s svojim vonjem odganjajo večino parazitov, obstajajo pa tudi pudri, spreji in kopeli.

Matilda Škrli, dr. vet. med.

MLADI IN GORE

Planinci na Paki in Oslici

Že 23 let se ilirskobistriški planinski podmladek enkrat na leto srečuje s svojimi mentorji in vodniki na skupnem vzponu na enega od vrhov v občini in dan preživi v naravi in planinskem razvedrilu. Gostitelji letošnjega srečanja (19. oktobra) so bili člani planinske skupine OŠ Podgora iz Kuteževega.

Svoje vrstnike iz vseh osnovnih šol v občini (Jelšane, Pregarje, Podgrad, Knežak, Trnovo in Ilirska Bistrica) ter mlade iz begunskega centra v Trnovem so popeljali visoko na obrobje snežniških gozdov. Skoraj 250 se jih je zbralo pred lovsko kočjo na Paki pod Goljakom, kjer sta jih pozdravila Mirjam Čeligoj, načelnica Mladinskega oddelka PD Snežnik, organizatorja srečanja, in Milan Dekleva, ravnatelj osnovne šole Podgora iz Kuteževega.

Zvrstil se je prijeten kulturni program, mladi so si izmenjali spominska darila, njihovi mentorji pa so najbolj prizadevnim podelili bronaste, srebrne in zlate značke mladega planinca. Stotim prvošolcem iz Kuteževega, Podgrada, Trnovega in Ilirske Bistrice je bil tokratni izlet prvi pravi planinski izlet, zato so iz rok svojih učiteljev prejeli dnevnik mladega planinca, v katere so oddisnili tudi že svoj prvi planinski žig.

V družbi lovca Franca Boštjančiča, člana Lovske družine Kozlek, so se mladi planinci povzpeli še na razgledno vzpetino Oslico (1044 m) in prisluhnili o številnih zanimivih lovskih posebnostih teh krajev nad Zgornjo dolino reke Reke.

Mladi se bodo v naslednjem mesecu udeležili še državnega tekmovanja, ki bo v Trzinu. Kar na nekaj šolah so že pričeli s predavanji Osnovne planinske šole.

Vojko Čeligoj

KINO

PROGRAM FILMOV V NOVEMBRU

BILKO DEBILKO, amer. barv. komedija; igra: Steve Martin; 2. novembra ob 18. uri in 20³⁰, 3. novembra ob 18. uri.

DIM, amer. barv. komedija; režija: Wayne Wang; 3. novembra ob 20³⁰.

CARRINGTON, amer. barv. drama; Zlata palma za najboljšo glavno moško vlogo "Cannes 1995", posebna nagrada žirije za filmsko režijo "Cannes 1995"; režija: Christopher Hampton; igra: Emma Thompson in Jonathan Pryce; 5. novembra ob 20³⁰.

DIVJA HORDA, amer. barv. kavbojka; "Najboljši western vseh časov" (M. Štefanič, jr.); režija: Sam Peckinpah; igrajo: William Holden, Ernest Borgnine, Robert Ryan; 6. novembra ob 20³⁰, 9. novembra ob 18. uri, 10. novembra ob 20³⁰.

ZBOGOM PARIS, amer. barv. drama; igra: Billy Cristal, Debra Winger; 9. novembra ob 20⁴⁵, 10. novembra ob 18. uri.

TRENUTEK ODLOČITVE, amer. barv. thriller; igrajo: Meryl Streep, Liam Neeson, Alfred Molina; 16. in 17. novembra ob 20³⁰.

TWISTER, amer. barv. ZF; igra: Helen Hunt, Bill Paxton; 21. novembra ob 20³⁰, 23. novembra ob 18. uri in 20³⁰, 24. novembra ob 18. uri.

GOLO MESTO, amer. barv. thriller; igrajo: Al Pacino, John Cusack, Bridget Fonda; 21. in 24. novembra ob 20³⁰.

DAN NEODVISNOSTI, amer. barv. fantastični; najbolj gledani film leta 1996 v Ameriki; 28. in 29. novembra ob 20³⁰, 30. novembra ob 18. uri in 20³⁰.

Pridržujemo si pravico do spremembe programa!

NOČ ČAROVNIC

KLUB HODNIKOV MLIN, četrtek, 31. oktobra, ob 21. uri

Sodelujeta:

JANEZ HABIČ - JOHNNY (Gledališče Ane Monro)

BORIS PETKOVIČ - OLI (Cirkus Ecnoroptus - en človek - cel cirkus)

Glasba:

DEJAN DORNIK (Vinilmanija) in BOŽO RAKOVIČ (2227)

SLIKOVNA KRIŽANKA

		RAZMAK		PLAZILEC		HIPODROM V LONDONU		DUET		USTANOV. NEWSKEGA GIMNAST. SISTEMA	
ROMUNSKI PISATELJ											
ROD ZELIK NEBINOVK											
ZNAMKA TISKALNIKA											
STO								PRIPIŠ		IME CHAPLINOVE ZENE	
SESTAVIL: M. M.		VRSTA MORSKE RIBE		DELAVSKI SVET KENIJSKI TEKAC		REKA V AFRIKI KRALJ. IZ MAHABHARATE				REKA V ZDA	
TOPOVKI IZSTRELEK								PARIŠKA UNIVERZA		IBSENOVA DRAMA	
IME ADENAUERJA								BRITANSKI ADMIRAL		ANCONA	
BIVŠA SLOVENSKA SMUČARKA								RECEPT		LASTNIK LADJE	
SOBA ANGLEŠKO								SLOVENSKA REKA		SLOVENSKI PISATELJ	
								KOSANJE		HRVAŠKI PISATELJ	
								GRŠKA CRKA		ZOŽENI DELI DOZIR. CEVI	
								KATRAN		OČE ZAKONCA	
								SLOV. UMET. ZGODOVINAR		CEZIJ	
								VOLJ		KOVIN. SPOJ. ELEMENT	
STAREJŠI SLOVENSKI POLITIK JOŽE										YPIJTJE	
DOMAČE ŽENSKO IME										AN. FILM. IGRALEC DE ...	
TITOVA POT Z GALEBOM										POSODA ZA SOL	
								FRANČOSKI DEPARTMA			
								JEZUSOV UČENEC			
								ENAKI ČRKI			
PRIPADNIKI JANŠEVE STRANKE										FRANČOSKI IZDELOVALEC KLAVIRJEV	
ANDREJ KURENT										ORGAN VIDA	

REŠITEV KRIŽANKE IZ SEPTEMBRSKE ŠTEVILKE (vodoravno):

Spol • volar • Evert • Steffi • Goldie • ps • star • Ann • oleati • Faraoni • Batman • Olafson • Nalepka • Rim • Vabilo • RŠ • Zois • Krka • rana • ansambli • Isar • Leonov • gh • El Nevado • na • tl • TČ • ester • Jolka Milič • New York • Oka.

**Občina
Ilirska Bistrica**

**Gozdno
Gospodarstvo
Postojna**

LESONIT D.D.

Lesno kemična industrija
6250 Ilirska Bistrica, Slovenija
Nikole Tesle 11, p.p. 49
Telefon: n.c. +386 (0) 67 41 241
Telex: 34 125 leson si
Telefax: +386 (0) 67 41 433, 41 547

**transport
terminal
ilirska bistrica**

**POLIURETANI
plama**

PIVKA
perutninski kombinat
Neverke 30
6256 KOŠANA

**CENJENE KUPCE VABIMO,
DA OBIŠČEJO DELIKATESO
IN AGROTRGOVINO NA KALU.**

ZA VAS IMAMO:

- široko paleto svežega in zamrznjenega piščančjega mesa
- izdelke iz perutninskega mesa
- konzumna jajca po izredno ugodni cenah
- vse vrste peletiranih krmil za živali
- dan stare piščance

Informacije po telefonu:

067/51-030 ali 067/55-810

**POSTANITE IN OSTANITE
NAŠI ZVESTI KUPCI!**

TRUDIMO SE, DA BI PROIZVODNJA MESA
ČIMPREJ STEKLA V NAŠI PRENOVLJENI
KLAVNICI, DA BO PONUDBA ŠE PESTREJŠA
IN KVALITETNEJŠA.

BODITE Z NAMI IN USPELO NAM BO!

Suma inženiring d.o.o.
Bazoviška 18, 6250 Ilirska Bistrica
telefon: 067/41-504, telefax: 067/81-042

**KSP
ILIRSKA BISTRICA
Prešernova 7**

ProVITA®

Inženiring d.o.o.
6250 Ilirska Bistrica
Vilharjeva 27
tel. 067/41-820

TORIS

Vojkov drevored 14, 6250 Ilirska Bistrica

Najem in prodaja prostorov za:

- proizvodnjo
- skladiščenje
- in pisarne

Informacije: tel. 067/81-188

IRBIS

IRBIS d.o.o.
KOSEZE 32C
6250 ILIRSKA BISTRICA
TEL/FAX: +386 (0)67/41-082

... VSE ZA ČISTEJŠE OKOLJE

Poleg proizvodnje čistilnih sredstev in oskrbe
z artikli za osebno in splošno higieno nudimo
usluge čiščenja vseh vrst talnih oblog

URNIK

VSAK DAN 7 - 14

PRVA SOBOTA V MESECU 8 - 12

BESS

**TRGOVINA Z
GRADBENIM MATERIALOM**

PODBEŽE 39 - ZALČI
6250 ILIRSKA BISTRICA
tel. 067/82-402, fax. 067/81-285

TRGOVINA "BOŠTO"

BAZOVIŠKA 4a
6250 ILIRSKA BISTRICA
tel. 067/42-123

Cankarjeva 24, 6250 ILIRSKA BISTRICA

**primorje
ajdovščina**

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA

CENJENIM STRANKAM NUDIMO:

- vse vrste gradbenih in mizarskih storitev, asfaltiranje, montažne hale,
- prodajamo vse vrste betonov, pesek, mivko in vse vrste betonskih izdelkov,
- izposojamo gradbene odre in opažni material.

COMMERCE
GRAFIČNE STORITVE IN TRGOVINA d.o.o.
6250 Ilirska Bistrica

GRAFIČNI ATELJE

IN
UREDNIŠTVO ČASOPISA SNEŽNIK
Bazoviška 40
tel. 067/81-297, fax. 067/41-124

PAPIRNICA - LINEA ART
Bazoviška 19
tel/fax. 067/42-077

PUR PLATEX

d.o.o.

Gradišče 51
6243 OBROV
Telefon: 066/88-016
Telefax: 066/88-033

PE PODGRAD

Podgrad 110

6244 PODGRAD

Telefon: 067/85-031, 85-210

CENIK OGLASOV

1. cela stran	28 x 35 cm	90.000 SIT
2. polovica strani	28 x 17 cm	45.000 SIT
3. četrtina strani	14 x 17 cm	22.500 SIT
4. osmina strani	14 x 8,5 cm	11.250 SIT
5. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	5.700 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi in zadnji strani je višja za 30%.
Za večkratno oglaševanje znižamo ceno po dogovoru.

Pokličite: "GA commerce",
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica,
tel.: 067/81-297, fax: 067/41-124

KLIMATSKE NAPRAVE

**Z NAŠIMI NAPRAVAMI
SI SKOZI VSE LETO
ZGOTOVITE IDEALNO KLIMO
V VAŠEM BIVALNEM
ALI DELOVNEM PROSTORU.**

ZASTOPA:

OSCAR

SERVIS GOSPODINJSKIH APARATOV

OSKAR SAMSA s.p.
Malstrova 17, 6250 ILIRSKA BISTRICA
TELEFON: 067/41-101

Snežnik

UREDNIŠTVO

6250 Ilirska Bistrica, Bazoviška 40

NAROČILNICA

ime

priimek

se naročam na časopis SNEŽNIK.
Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

podpis:

ŠPORT NEKOČ

Iz zgodovine bistriške košarke

1

Prijetno presenečen ob oživitvi košarke v našem mestu, bolje rečeno v naši občini, o čemer pričajo ustanovni občni zbor košarkarskega kluba v Ilirski Bistrici, zimska in poletna občinska košarkarska liga ter razmeroma solidni igralci posameznih ekip v teh ligah, s kolegi ponovno podoživljam zgodovino naše, bistriške košarke. Zelo težko se je lotiti pisanja katerekoli kronike ob pomanjkljivi dokumentaciji. A po toči zvoniti je prepozno, zato bom poizkusil opisati zgodovino bistriške košarke po spominu, obstoječih dokumentih in zabeležkah. Seveda bom hvaležen vsem, ki bodo lahko dopolnili ta zapis.

Začetki

Fotografije pričajo, da je mladina igrala košarko že pred drugo svetovno vojno. Že takrat so košarko poleg dečkov igrala tudi dekleta - gotovo med prvimi v Sloveniji. Seveda ne moremo govoriti o

Bistričani so igrali košarko že pred 2. svetovno vojno

organiziranih tekmovanjih. Po osvoboditvi so se v Il. Bistrici začele razvijati številne športne panoge. Prof. Božo Marinič, Slavko Podkrižnik, Ivan Stibilj, Amon Ambrožič in nekateri drugi športni navdušenci so znali pritegniti Bistričane za odbojko, nogomet, košarko in druge športe (plavanje, skoki v vodo, namizni tenis). Prvi domačini, ki

Od odbojke b košarki (1956)

so se kmalu vneli za omenjene športne panoge so bili Sergij Slenc - Janko, Danilo Spetič, Emil Volk, Aleksander Batista, Stano Koren in še nekateri. Nemara imajo del zaslug za razvoj ilirskobistriškega športa tudi vojniki in oficirji tedanje vojaške šole, saj so v Il. Bistrici služili rok prenekaletni športni asi tedanje Jugoslavije. Prva košarkarska tekma po drugi svetovni vojni je bila leta 1950, ko je eden izmed najboljših jugoslovanskih košarkarskih klubov v okviru turneje po Sloveniji gostoval tudi v Il. Bistrici. Za moštvo Il. Bistrice so poleg prej omenjenih Bistričanov nastopili nekateri vojniki tedanje garnizije in gosti, ki so okrepili domačine. Vsekakor pa je v teh letih, ob nogometu, plavanju, namiznem tenisu in tekmovalstvu za športno značko, le prevladovala odbojka, saj smo se takoj vključili v regijska in celo v republiška ligaška tekmovanja. Vse športne panoge so se v petdesetih letih združile v Telesnovzgojno društvo Partizan Ilirska Bistrica (TVD Partizan). In prav vodstvu TVD Partizan gre velika zasluga za tedanje športno življenje v našem kraju.

Ko so leta 1955 v Postojni ustanovili Košarkarski center, ki naj bi skrbel za razvoj košarke na področju celotnega Slovenskega Primorja, je zaživela tudi košarka, ki se je kmalu razmahnila po vseh večjih krajih Primorske. Sprva so tekmovanja potekala v obliki turnirjev, na katerih so se preizkusili tudi Bistričani. Leta 1958 postane ko-

šarkarska ekipa TVD Partizan iz Il. Bistrice ena vodilnih ekip na Primorskem. S sklepom Izvršnega odbora Košarkarske zveze Slovenije je Primorska dobila (poleg TVD Partizan iz Postojne) še drugega zastopnika v republiški ligi - TVD Partizan iz Il. Bistrice, kar je "bilo glede na nenehni

razvoj primorske košarke povsem naravno". V analih primorske košarke je leto 1958 zaznamovano z vidnimi črkami. TVD Partizan Postojna je z enim samim porazom v Zagorju prepričljivo osvojil prvenstvo druge slovenske lige, istoimensko moštvo iz Il. Bistrice pa se je po uspešnih nastopih v okrajni košarkarski ligi uvrstilo v Il. republiško ligo.

Pomemben dogodek za bistriško košarko je 19. oktober 1958, ko je na betonskem igrišču v Gregorčičevem drevoredu v Postojni na Košarkarskem prvenstvu Primorske (za člane) košarkarska ekipa iz Il. Bistrice triumfalno premagala "večne" rivala iz Postojne z rezultatom 72:48 (34:20). Na tem turnirju je ekipa Il. Bistrice premagala tudi ekipo iz Koprar z rezultatom 57:38 (30:17) in tako postala prvak Primorske. Mimogrede naj zabeležimo, da sta bila med najboljšimi igralci Il. Bistrice Edo Lenarčič (41 košev) in Anton Štemberger (38 košev). Posebno skrb smo v tem času posvetili podmladku, zlasti mladincem. Il. Bistrica je bila leta 1958 organizator mladinskega košarkarskega prvenstva Primorske. Celodnevno tekmovanje v ilirskobistriškem športnem parku je pokazalo, da kvaliteta primorske mladinske košarke nenehno raste. Mladi Bistričani so zasedli 4. mesto v konkurenci šestih ekip. Vzgojili smo tudi potrebno število košarkarskih sodnikov in skupine za delo pri zapisniškari mizi. Na omenjenem mladinskem prvenstvu Primorske je bil prisoten tudi predstavnik Košarkarske zveze Slovenije in Zbora košarkarskih sodnikov Janko Kavčič, ki je bil "nad organizacijo prvenstva, veliko udeležbo ekip, kvalitetno igranje in dober sojenjem kar se da navdušen". Il. Bistrici je prerokoval lepo "košarkarsko" bodočnost. In ni se motil! V nekem obdobju po-

stane Il. Bistrica pravi košarkarski center, saj se je v mestu oblikovala Košarkarska podzveza Slovenije, ki je skrbela za ligaška tekmovanja vseh ekip na Primorskem. Nadaljevali so se uspehi članske vrste, ki je medtem napredovala v prvo slovensko ligo. V spominu imamo tekmovanja v Ljubljani, Škofji Loki, Kranju, Zagorju, v Trbovljah, Šoštanju, Medvodah, Domžalah itd.

Leto 1962

Košarkarji TVD Partizan iz Il. Bistrice nastopajo v I. republiški ligi, v kateri so moštva po kvaliteti zelo izenačena. Na vsaki tekmi je treba napeti vse sile za zmago. V I. slovenski ligi je tega leta nastopalo 12 moštev: AŠK Tivoli, Domžale, Branik, Elektra, Ilirska Bistrica, Proletarec, Nanos, Rudar, Moste, Svoboda, Škofja Loka in Jesenice. Ekipa Il. Bistrice se je uvrstila na peto mesto. Igralci: E. Barone, M. Šuštar, V. Bobek, S. Žiberna, N. Kopriva, A. Štemberger, E. Lenarčič, D. Antonič, R. Grlj, M. Ujčić; trener: D. Grlj. V decembrski številki "Snežnika" so bile objavljene slike igralcev TVD Partizan Ilirska Bistrica in iskrene čestitke za zasedeno odlično peto mesto v I. republiški ligi, s katerim so si zagotovili obstanek v družbi najboljših slovenskih ekip. Delavski svet Lesonita je 9. novembra leta 1962 sklenil, da postane tovarna pokrovitelj košarkarske ekipe iz Il. Bistrice. Tako naj bi bilo urejeno finančno vprašanje društva, hkrati pa naj bi domači igralci ponesli njeno ime v vsa košarkarska središča Slovenije. Nastal je Košarkarski klub Lesonit.

Leto 1963

Natanko 21. aprila so se pričele borbe za točke v I. republiški ligi, v kateri je tekmoval tudi KK Lesonit iz Il. Bistrice. Njegov prvi nasprotnik je bila ekipa KK Ljubljana, nekdanji zvezni ligaš, kasneje član druge zvezne lige. Na veliko razočaranje gostov in še večje veselje domačinov se je tekma končala z zmago KK Lesonit in rezultatom 45:41 (24:28). Ob koncu prvega dela prvenstva je bilo stanje na tabeli sledeče: 1. Slovan, 2. AŠK Tivoli, 3. Triglav, 4. Ilirija, 5. Lesonit, 6. Branik, 7. Elektra, 8. Ljubljana, 9. Domžale, 10. Maribor.

V nedeljo, 2. septembra 1963, so se končala tekmovanja v I. slovenski košarkarski ligi. Ekipa KK Lesonit je v močni konkurenci, po hudih in napornih tekmah, zasedla častno 4. mesto. Poglejmo razporednico: 1. Slovan, 2. AŠK Tivoli, 3. Domžale, 4. Lesonit, 5. Branik, 6. Ilirija, 7. Ljubljana, 8. Triglav, 9. Elektra, 10. Maribor. Igralci KK Lesonit: R. Grlj, A. Štemberger, D. Prosen, E. Lenarčič, A. Žnidaršič in ostali.

V počastitev dneva republike so se košarkarji KK Lesonit udeležili tradicionalnega košarkarskega turnirja za prehodni pokal, ki ga je v Poreču organiziral Savez za fizičko kulturo. Poleg KK Lesonit so sodelovali KK Kvarner z Reke, KK Cement iz Pule ter domače moštvo KK Poreč. Zaradi boljše razlike v koših je prvo mesto pripadlo KK Cement iz Pule pred ekipo iz Il. Bistrice. Zapišimo še rezultate tekem! Lesonit : Cement 33:34, Poreč : Kvarner 34:58, Lesonit : Kvarner 61:53, Lesonit : Poreč 65:23, Cement : Kvarner 65:69; Poreč : Cement 42:64. (NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

Dimitrij Grlj

Košarkarsko moštvo Ilirske Bistrice leta 1961

KARATE

Mladinke in mladinci v slovenskem vrhu

Karate zveza Slovenije je v sodelovanju s Karate klubom Žalec v soboto, 19. oktobra, organizirala DRŽAVNO PRVENSTVO V KARATEJU ZA MLADINKE IN MLADINCE. Tekmovanje se je odvijalo v katah posamezno in ekipno ter v bojih po težnostnih kategorijah. Organizacija državnega prvenstva je potekala tekoče in brez običajnih zastojev, vendar se je zaradi velikega števila karate klubov (sodelovalo jih je 42 z več kot 200 tekmovalci) zavlekla pozno v večerne ure. Vsi klubi so vztrajali do končne razglasitve rezultatov, saj je bilo vredno videti tekmovalce, ki so v takšni konkurenci osvojili državne naslove.

KARATE ŠOLA SAMURAI iz Ilirske Bistrice se je s pomočjo Športne zveze Ilirska Bistrica udeležila državnega prvenstva in navzlic majhnemu številu treningov (Ilirska Bistrica nima srednje šole, tako da so te starostne kategorije čez teden v Ljubljani ali drugod) dosegla lepe rezultate.

Mladinka Marjanca Šajn je v konkurenci 9 tekmovalk dosegla 4. mesto. Za boljši rezultat bo morala več trenirati, predvsem pa dognati, kaj sodniki sploh ocenjujejo. Na tem državnem prvenstvu je bilo to nemoogoče.

Mladen Kablar, učenec Srednje šole iz Postojne, je v katah posamezno izmed 23 dobrih tekmovalcev dosegel 3. mesto. Mladen je letos prvič tekmoval v tej kategoriji in ima

pred seboj še 4 tekmovalne sezone. Izkazal se je tudi v bojih po kategorijah, kjer je v repesažu izgubil s kasnejšim prvakom. Pristal je na 5. mestu.

Mirislav Derajič je kljub pomanjkljivemu treningu nastopil izredno samozavestno in tri boje premočno zmagal, vendar je naslednji boj izgubil s kasnejšim prvakom. V repesažu je imel možnost za osvojitve bronaste medalje, ki jo je tudi izkoristil (kljub poškodbi je zmagal pred iztekom borbe) in tako osvojil 3. mesto v Sloveniji za leto 1996.

Naslednji vikend bodo naši najmlajši tekmovalci v Sevnici, istočasno pa bosta na zveznem seminarju za sodnike v Velenju sodelovala Rudi Jakupovič in Vojka Šestan. Stojan Šestan

Mirislav Derajič v boju za bronasto medaljo.

NOGOMET

Mlade selekcije NK Transport v sredini ligaških razporednic

Za mladimi transportovimi nogometaši je 8. krog ligaških bojov v jesenskem delu prvenstva. Vse tri ekipe, ki so tekme zadnjega kroga odigrale na domačem igrišču, držijo mesta v sredini razporednic.

Mlajši dečki so v ligi Medobčinske nogometne zveze Koper, v kateri nastopa 14 klubov, gostili ekipo NK Jadran iz Kozine in jo visoko premagali z rezultatom 5 : 0.

Starejši dečki so v istem rangu tekmovanja doma izgubili z MNK Izola z rezultatom 0 : 2. V tej konkurenci nastopa 11 ekip.

Mladinska ekipa po eni sezoni v 2. ligi - zahod sedaj nastopa v Primorski ligi (MNZ

Koper in MNZ Nova Gorica). V tekmovanju nastopa 10 moštev. Transportovi bodoči kandidati za člansko vrsto so nepričakovano visoko premagali vodilno ekipo MNK Izola z rezultatom 5 : 1. Na sliki: ena izmed akcij starejših dečkov pred domačimi vrati na tekmi proti NK Gažen - NK Transport je zmagal z rezultatom 1 : 0.

Tekst in fotografija: Z. Debevc

LOKOSTRELSTVO

Andraž Čeligoj absolutni državni prvak

Tisti, ki so v tednu pred 12. in 13. oktobrom šli ali se peljali mimo Osnovne šole Antona Žnidaršiča, so se čudili, kaj pomenijo lokostrelske tarče visoko v hribu. Člani Lokostrelskega kluba Ilirska Bistrica smo postavljali progo za 5. odprto državno prvenstvo Slovenije v F.I.T.A. - Arrowhead-u. Proga je bila speljana od osnovne šole do Marinkotovih borovcev, preko starega vojaškega poligona nazaj do šole. Prvenstvo je v soboto, 12. oktobra, odprl ilirskobistriški župan mag. Stanislav Prosen.

Tekmovanje je prvi dan potekalo na neznane, drugi dan pa na znane razdalje. Prisotni tekmovalci, ki obiskujejo podobne tekme doma in v tujini, so si bili enotni, da bi proga ustrezala tudi zahtevam za izvedbo svetovnega prvenstva. Tudi vreme se je usmililo organizatorjev, saj je bilo v soboto in nedeljo sončno, tako da so bili poleg organizatorjev, ki so progo postavljali in podirali v dežju, zadovoljni tudi tekmovalci. Le-te je močil dež na vseh tekmah v septembru in oktobru.

Naporno, a prijetno, druženje športnikov se je zaključilo s podelitvijo medalj in pokalov ter praktičnih nagrad, ki so jih prispevali sponzorji, brez katerih si tako uspešne izvedbe tekmovanja ne bi mogli zamisliti.

Sedaj pa k rezultatom, ki so verjetno najpomembnejši del vsakega prvenstva in so nam po dolgoletnem delu prinesli najzlahtnejši naslov v domači klub. **Andraž Čeligoj** (na sliki) je po izjemnem streljanju drugi dan za seboj pustil vso konkurenco in osvojil prvi članski naslov državnega prvaka v olimpijskem slogu.

Njegov uspeh so dopolnile mlade lokostrelke z osvojitvijo ekipnega ženskega naslova in fantje, ki so osvojili drugo mesto. Za žensko ekipo so streljale: **Dunja Štemberger**, **Maja Štefancić** in **Urška Hrvatinić**, za moško pa **Andraž Čeligoj**, **Igor Rudež** in **Jan**

Šuštar. Medalje sta podelila **Samo Medved** in **Matej Krumpstar**, oba lokostrelca in udeleženca letošnje olimpijade.

Pokali ob slovesu so bili plačilo za ves trud

- tako moškemu delu organizatorske ekipe, ki je opravljala težko delo ob pripravi proge, kot ženskam, ki so za svečan zaključek pripravile sladke dobrote. Vsi skupaj pa smo zadovoljni, da tudi trije sodniki, ki so spremljali tekmo, v zapisnik niso mogli vpisati nič drugega kot "odlično".

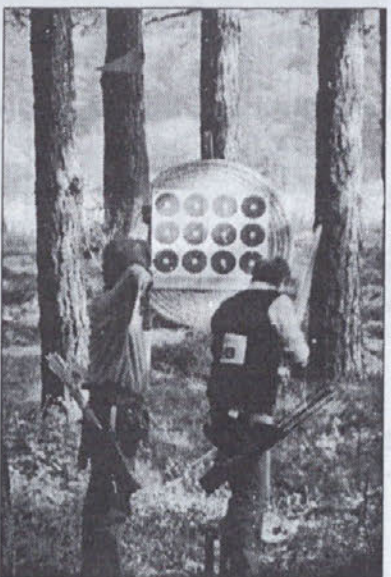
To bi bilo za sedaj vse. V naslednjem Snežniku pa verjetno že o Slovenskem pokalu za leto 1996.

Lokostrelski pozdrav "Vse v zlato!"

Igor Šuštar in Irena Štemberger

Zanimiva pogleda na strelna mesta s tekme v Ilirski Bistrici. Foto: Z. Debevc

STRELSTVO/TRAP

Dobri rezultati Sandija Roliha

Bistriški trap strelci so se potegovali za uvrstitve v državno reprezentanco Slovenije na dveh kontrolnih turnirjih. Drugi po vrsti je bil 28. in 29. septembra v Rakičanu pri Murski Soboti, tretji pa na strelišču Črne njive pri Ilirski Bistrici.

Z najboljšimi slovenskimi strelci sta se v članski kategoriji merila **Andraž Lipolt** in **Sandi Rolih**. Sodeč po rezultatih teh dveh tekem oba sodita v slovenski vrh. Sandi je bil v Rakičanu 5., Andraž pa za mesto boljši. V Ilirski Bistrici je nastopil samo Sandi, ki je s 6. mestom v finalni seriji potrdil čedalje boljše rezultate v letošnji sezoni. Andraž na žalost ni nastopil, ker si je nekaj dni pred tekmovanjem huje poškodoval gleženj.

V mladinskih vrstah je Bistričane zastopal **Gorazd Slemensek**. Obe tekmi je končal na 3. mestu med štirimi perspektivnimi mladinci - reprezentanti. **Tamara Matko** je nastopila samo v Rakičanu, doma pa ne zaradi šolskih

obveznosti. Padec njene forme na koncu strelske sezone je očiten. V klubu navajajo za to več vzrokov, od šolskih obveznosti do zasičenosti s treningi in tekmovanji. Tamara je nastopila v mladinski konkurenci in tudi v članski ekipi kot tretja strelka.

Tamara Matko je zadnje leto pod nenehnim pritiskom, saj bi se morala preusmeriti v ženski double trap, ki ima edino veljavo tudi v svetu. Trap - disciplina, ki jo strelja sedaj, nima tekmovanj in take razsežnosti. Na žalost pa v Sloveniji še ni bilo primerno organizirano in celo izpeljano nobeno žensko tekmovanje v double trapu.

Z. Debevc

BALINANJE

Dva superligaša v sezoni 1997

Leto 1996 bo za balinarje v Občini Ilirska Bistrica nedvomno zapisano kot najuspešnejše doslej. V naslednji tekmovalni sezoni se bosta v elitni družini balinarskih klubov za točke potegovala dva naša kluba: **BK LESONIT** in **BK PLANINC-TOPOLC**.

Prvi je že drugo leto zapored v samem vrhu slovenskega balinanja, saj je tako lani kot letos nastopil v play offu štirih najboljših ekip. V prvi letošnji tekmi zaključnega dela najboljših slovenske lige je BK Lesonit pripravil prvovrstno presenečenje, saj je bil 9. oktobra v Ljubljani boljši od BK Polje. Toda izkušeni ljubljaničani z reprezentanti so 12. oktobra v Zabičah vseeno zmagali, zmagali pa so tudi v odločilni tekmi doma (13. oktobra).

Balinarji BK Planinc-Topolc so si priigrali vstop v superligo v finalu 1. slovenske balinarske lige. Zmaga v Novi Gorici prav v zadnjem krogu jih je na lestvici postavila na 2. mesto, s tem uspehom pa so se tudi neposredno uvrstili v višji rang tekmovanja.

Kakšne so perspektive obeh moštev za naslednje leto, je sedaj težko govoriti. BK Lesonit ima izjemno kvalitetnega **Ivana Urha**. Glede na povprečno starost vseh ostalih igralcev, če jih primerjamo z drugimi moštvii, pa bosta morali obe domači ekipi čimprej pomladiti svoje

vrste. Za obstoj v elitni družini balinarskih klubov bodo potrebne tudi okrepitve z nekaj kvalitetnimi igralci "od zunaj".

BK Zabiče premagal oba superligaša

V zabičah je bilo 26. oktobra izpeljano občinsko kvalifikacijsko tekmovanje v balinanju za Slovenski pokal (četvorke). Presenetljivo so slavili domači balinarji, saj so visoko premagali tudi BK Lesonit in BK Planinc-Topolc I.

Za domače moštvo so nastopili: **Branko Udovič**, **Savo Obrič**, **Ivan** in **Edvard Ceglar**. BK Zabiče bo tako nastopil v finalu tekmovanja za Slovenski pokal, ki bo v Ljubljani 16. novembra 1996 na balinišču BK Balinček.

Vrstni red občinskega pokala: 1. BK Zabiče, 2. BK Planinc-Topolc I., BK Lesonit, 4. BK Planinc-Topolc II., 5. BK Kozlek, 6. BK Železničar.

Z. Debevc

NOGOMET

Transportovi upi prvi v Dekanih in v Sežani

Transportova nogometna selekcija, v kateri igrajo nogometaši do 10 let, ki jo vodi **Rihard Udovič**, desnokrilni napadalec tretjeligaša iz Ilirske Bistrice, je v Dekanih sodelovala na turnirju klubskih upov.

Na tem izredno dobro organiziranem turnirju je poleg domače sodelovalo še pet ekip z Obale in kraško-notranjske regije. Transportovci (na sliki), ki so pokazali dobro igro in poznavanje pravil nogometa, so v predtekmovanju premagali ekipo NK Tabor iz Sežane z rezultatom 3 : 0, NK Jadran iz Dekanov pa z rezultatom 2 : 0. V finalu so Bistričani (na sliki P. Nikolič) premagali še svoje vrstnike iz Kopra z rezultatom 2 : 0.

Istega dne kot v Dekanih so najmlajši nogometaši, stari 7 in 8 let, z dvema ekipama nastopili tudi na turnirju v Sežani, na katerem je sodelovalo šest ekip iz regije. Trener **Vojko Kalc** je na turnirju vodil dve ekipi, ki sta se uvrstili na 1. in 2. mesto.

Zmagi na prvih turnirjih, organiziranih za tidve starostni kategoriji, so plod večletnega dela domačih trenerjev, pa tudi usmeritve, ki jo zastopa klub pri vzgoji mladih.

Z. D.

REKREACIJA/ODBOJKA

Prvi krog ženske odbojbarske lige

Nekoliko z zamudo, a z več ekipami, kot je organizator - Športna zveza Ilirska Bistrica - predvideval v začetku, so bile odigrane prve tri tekme 1. kroga od štirih predvidenih.

V soboto, 26. oktobra, so bili izidi v Športni dvorani Osnovne šole A. Žnidaršiča naslednji: **Mikasa** je premagala **KKŽ** z rezultatom 2 : 0, **Košana Skrite talente** z enakim rezultatom, **Aerobic Team** pa **OŠ A. Žnidaršiča** prav tako z rezultatom 2 : 0.

Igralke ekip Srednješolke in Podgrad, ki naj bi nastopile v sredo, 23. oktobra, bodo srečanje odigrale naknadno. Zmagovalca ne bomo napovedovali, saj ima tekmovanje v prvi vrsti športno-rekreativni namen. O uspešnosti akcije in rezultatih bomo lahko poročali še v novembrski in decembrski številki Snežnika.

Z. Debevc

Razpis odbojbarske lige za moške

Športna zveza Ilirska Bistrica razpisuje športnorekreativno tekmovanje v odbojki za moške. Tekmovanje bo organizirano predvidoma v zimskem obdobju (januar - marec 1997) v Športni dvorani OŠ A. Žnidaršiča.

Sistem tekmovanja (turnir ali liga) bo določen na podlagi števila prijavljenih ekip in stroškov organizacije. S tem v zvezi bo naknadno določena tudi višina prijavnine. Upoštevati bomo prijave ekip oziroma tekmovalcev rekreativcev ne glede na prebivališče, vendar s pogojem, da niso aktivni tekmovalci iz klubov v odbojbarskih sistemih tekmovanja.

Ekipa se lahko prijavi do 15. decembra 1996 na naslov Športna zveza Ilirska Bistrica, Bazoviška 26, tel./fax 067/81-177 (81-250).

MALI NOGOMET

Vodilnega določilo razmerje med tremi ekipami

Po sedmih krogih jesenskega dela prvenstva v Občinski ligi malega nogometa in 28 odigranih tekmah, se osem ekip, ki so nastopale v prvem delu lige poslavljajo z igrišč v Športnem parku Nade Žagar do spomladanske prihodnjega leta.

Nekatere ekipe in igralci so vzeli tekmovanje kot rekreacijo in razvedrilo, drugi pa zares tekmovalno. Pogled na razpredelnico pove, katere ekipe kam spadajo. Da pa bo tekmovanje zanimivo tudi spomladaj, lahko napovem že sedaj. O jesenskem prvaku je namreč odločalo razmerje srečanj med tremi ekipami, ki bodo krojile vrh tudi v drugem delu prvenstva.

Z. Debevc

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU 96/97 Lestvica po 7. krogu

1. KOČANIJA	36 : 15	18
2. SROVI NJOKI	27 : 13	18
3. KAŽOT	24 : 16	18
4. EURO MB	27 : 23	9
5. KOSEZE	29 : 20	9
6. KOLAR	22 : 41	6
7. BRKINI	22 : 31	3
8. VETERANI	9 : 37	3

OBVESTILO

Obveščanje o športnorekreativnih prireditvah '97 v medijih

Športna zveza Ilirska Bistrica vabi vse klube, društva, organizacije in individualne izvajalce športnorekreativnih prireditev in športnorekreativnih programov, da dostavijo na naslov SZ podatke o predvidenih in načrtovanih akcijah v letu 1997.

Podatke za objavo v letnih koledarjih prireditev bomo posredovali: Ministrstvu za šolstvo in šport Republike Slovenije in Športni uniji Slovenije, za objavo napovedi v sredstvih javnega obveščanja pa Snežniku, Primorskim novicam, Delu... Vsi zainteresirani lahko dobijo obrazce za izpolnitev podatkov na sedežu SZ. Rok za dostavo podatkov je 15. november 1996. Za naknadno organizirane prireditve bomo sprejemali napovedi tudi določen čas pred izvedbo, odvisno od periodike izhajanja časopisov.

ŠPORTNA ZVEZA
ILIRSKA BISTRICA

Snežnik

Naslov uredništva:
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica,
tel. 067/81-297, fax. 067/41-124.

Ustanovitelj: Borislav Zejnullović
Izdajatelj: GA Commerce d.o.o., Bazoviška 40
Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnullović
Uredniški odbor: Dimitrij Bonano,
Vojko Čeligoj, Zdravko Debevc, Franc Gombač,
Ivko Spetič (predsednik)
Urednik, novinar in lektor: Branko Zidarič
Urednik športne strani: Zdravko Debevc
Tehnični urednik: Raymond Fabjanec

Tisk: GA Commerce d.o.o., Ilirska Bistrica
Naklada: 1800 izvodov